

Porubské noviny

Číslo: **65**

DECEMBER 2010

Ročník: **XVI.**

V tomto čísle nájdete:

- Zvonky šťastia
- Miestne voľby 2010
- Správy zo samosprávy
- Vianoce sú alebo nie sú
- Výstavba kanalizácie
- Cirkevná rubrika
- Danko Kulhavá - profil
- ZPOZ päťdesiatročný
- Školské zrkadličko
- Uctili si starých
- Váh v Z. Porube
- Z. Poruba v Bohuslaviciach
- O čom napísali čitatelia
- Reportáž z Londýna
- Naši jubilanti
- Lampióny osvietili obec
- Koza Róza dáva syr
- Križovka P. Staroňa
- Nekrológ

Ilustrácia Dr. Vlasta Štiarniková

Tvoje a moje Vianoce

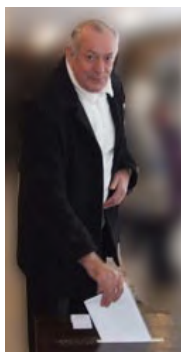
Milan Rúfus

*Vianoce detí. A veľké deti Vianoc.
Každému inak pravdivé.
Každému iné.*

*Ja sa už chystám na noc.
Ty v nekonečnom údive
Ježiška počúvaš a sýtiš sa tou vpravou.
Ja to už neviem.
Nemám síl.*

*Už ho len myslím zasneženou hlavou.
A prosím, aby odpustil.*

Čas pred nami

Čas za nami bol z pohľadu starostu obce zhodnotený v predchádzajúcom čísle Porubských novín.

Z pohľadu občanov bol zhodnotený v komunálnych voľbách. Rád by som sa poďakoval, vážení spoluobčania, za vysokú účasť na voľbách starostu a poslancov obecného zastupiteľstva (62,8%).

Iste pre každého z nás kandidujúcich je počet hlasov významnou informáciou.

Rád by som sa aj osobne poďakoval za vašu dôveru, ktorú ste mi prejavili, a tým za šancu a najmä povinnosť dokončiť rozbehnuté náročné projekty. Je to pre mňa prejavom vášho seriózneho nadhľadu, lebo odborníci v oblasti riadenia tvrdia, že ľudia niekedy neposudzujú vecne a objektívne, lebo z princípu sú nastavení voči akejkoľvek autorite (funkcii).

Teším sa, že v Porube sme na tom inak. Najmä preto, že ani našu obec neminula „podpásová“ propaganda. Verím, že vzišla z prostredia mimo obce.

Keďže čas pred nami je čas vianočný, dovoľte mi popriať vám všetkým, aby vianočné sviatky boli časom pokoja, radosti a ochoty porozumieť si.

Súčasne vám do nového roku prajem najmä zdravie a optimizmus. K tomu nás čaká tradičný novoročný prípitok v kultúrnom dome.

Ste srdečne pozvaní.

Bc. Pavel Baráni

*Vianoce, Vianoce, ticho sneží v nás,
Vianoce, Vianoce, konečne sú zas.*

Zvonky šťastia

Blížiaci sa čas vianočných sviatkov prežíva každý z nás individuálne. Pre kresťanov je to čas spojený s príchodom Ježiša Krista – Spasiteľa, pre iných je to čas mnohých darčiekov, ešte pre iných je to čas vône domova, ihličia, koláčov, kapustnice...

Zdá sa preto priam neuveriteľné a paradoxné, keď mi priateľka - psychologička povie, že pre ňu, aj keď je veriaca, sú po profesionálnej stránke Vianoce časom nepokoja. Vtedy vraj najviac klientov prichádza s rozhodnutím nebojovať o svoj vzťah, partnerstvo, manželstvo, rodičovstvo.

Zrazu je tu veľa času pre seba navzájom a nevieme, čo s ním. Naša angažovanosť mimo rodiny akoby prekryla vzťahy v rodine ako hodnotu.

Môj učiteľ, profesor Miron Zeli-
na nám často kládol otázku: „Povedzte, prečo sú ľudia majetní, vzdelaní, úspešní – ale nie sú šťastní!?“

Skúsme teda podarovať na Vianoce kúsok šťastia – podľa predstáv toho druhého. Skúsme splniť pranie, ktoré sme doteraz odmietali ako – z nášho pohľadu nezmyselné.

Možno práve tým rozozvučíme vianočné zvonky šťastia.

Dr. S. Barániová

Dr. S. Barániová

Ak sme obrátení správnym smerom, netreba viac, iba kráčať.

Výsledky volieb

Volby do orgánov miestnej samosprávy v Závažnej Porube 27. novembra 2010

V obci Závažná Poruba sa zistili tieto výsledky:

Počet osôb zapísaných v zozname voličov	1040
Počet voličov, ktorým boli vydané obálky:	654
Počet odovzdaných obálok:	654
Počet platných hlasovacích lístkov odovzdaných pre volby do obecného zastupiteľstva:	644
Počet poslancov, ktorý sa mal zvoliť:	9
Počet zvolených poslancov:	9
Počet platných hlasovacích lístkov odovzdaných pre voľbu starostu:	634

Kandidáti, ktorí boli zvolení za poslancov obecného zastupiteľstva v poradí podľa počtu získaných platných hlasov:

1. Pavel Betko Ing.	NEKA	447
2. Ján Duda Ing.	NEKA	437
3. Dušan Migala Dr.	SMER	426
4. Magdaléna Ilánovská	NEKA	372
5. Igor Kováč Ing.	NEKA	334
6. Peter Lešťan	NEKA	330
7. Vladimír Mlynček	NEKA	311
8. Ján Jambrich Ing.	SDKÚ	284
9. Miroslav Betko Ing.	NEKA	265

Náhradníci – kandidáti, ktorí neboli zvolení za poslancov obecného zastupiteľstva v poradí podľa počtu získaných platných hlasov:

1. Vladimír Duda	NEKA	254
2. Pavel Baráni Bc.	NEKA	252
3. Stanislav Málik Ing.	SDKÚ	235
4. Milan Staroň	SMER	229
5. Pavel Šarafín	SMER	222
6. Boris Valent	SDKÚ	163

Počet platných hlasov odovzdaných pre jednotlivých kandidátov

na funkciu starostu obce:

1. Pavel Baráni Bc.	NEKA	297
2. Magdaléna Ilánovská	NEKA	221
3. Peter Jambrich	NEKA	116

Za starostu obce bol zvolený

Pavel Baráni – nezávislý kandidát

Predseda volebnej komisie:

Vladimír Broska, predseda

Anna Valentová, podpredseda

Viera Brantálová, člen

Zdenka Jurečková, člen

Anna Kráľová, člen

Zapisovateľ volebnej komisie:

Anna Mikulášová

Volebná účasť: 62,8 %

Komunálne voľby obrazom

Ako prvý pristúpil k volebnej urne Pavel Valent

Volit' prichádzali celé rodiny. Spoločne odovzdali hlasovacie lístky poslancom i starostovi na snímke: rodina Ing. P. Beťku

Svoju občiansku povinnosť si splnil aj zborový farár ECAV v Z. Porube Mgr. Vladimír Pavlík

Manželia Peter a Katarína Jambrichovci odovzdali svoje hlasy svojím kandidátom

Demokracia je predovšetkým voľné nebo pre jastraby

Pod rúskom tmavej noci muž a žena roznášali do domových poštových schránok letáky. Obsah bol písaný v prvej osobe (mojej) kandidáta na starostu v čase, keď začínalo volebné moratórium a nebolo možné na tento pamflet v zákonnej dobe reagovať.

Chcel by som poukázať na to, že som síce spoločník vo firme VIPEX s.r.o. a VIPEX-R s.r.o., ale už 10 rokov nie som konateľ, resp. výkonný pracovník manažmentu. Každý, kto trošku pozná obchodný zákon, vie, aký je medzi tým rozdiel (napr. člen PD je na úrovni spoločníka, konateľ na úrovni predsedu).

V kríze roku 2010 sa dostalo do tzv. druhotnej platobnej neschopnosti takmer 90 % firm, čo je pri 90-120 dňoch splatnosti faktúr pochopteľné.

Takéto firmy nie sú v konkurze ani v likvidácii (ani VIPEX), ale keď budú uhradené faktúry im, tiež uhradia svoje záväzky veriteľom.

VIPEX od 01.01.2005 do 31.10.2010 zaplatil do štátnej kasy na daniach a odvodoch (dôchodkové, zdravotné, nemocenské, sociálne a fond zamestnanosti) 85,5 mil. Sk (2,84 mil. €). To napr. pre 350 dôchodcov našej obce pri priemernom dôchodku v SR 270 € stačí na 2,5 roka. Táto suma by stačila 6 rokov na aktuálny rozpočet našej obce.

Podal som trestné oznámenie na autora tohto nemorálneho paškvilu, za ktorý je nepodmienečný trest odňatia slobody od 1 – 5 rokov a náhrada ujmy na dobrom mene.

Na záver by som chcel pripomenúť, že som z vlastných finančných prostriedkov kúpil pre obecný úrad 2 počítače, používam vlastný laptop a vlastný mobilný telefón a kúpil som za nemalú sumu snežný skúter, ktorý je v zime bezplatne k dispozícii našim lyžiarom – bežcom na úpravu trati. (Dúfam, že sa autor pamfletu bude pri lyžovaní aspoň od hanby červenať.)

Som presvedčený, že takéto „nočné maniere“ v našej obci nebudú pokračovať a radšej si povieme názor (aj keď pre druhú stranu nepríjemný, priamo z očí do očí. Som na to kedykoľvek pripravený.

Bc. Pavel Baráni, starosta obce

Chcem poďakovať

Dovoľte mi, aby som sa vám poďakoval za vašu hojnú účasť v komunálnych voľbách našej obce.

Osobitne a osobne však chcem poďakovať všetkým tým, ktorí mi dali svoj hlas. To, že som vo voľbách neuspel, ma neodradí a uistujem vás, že aj ako radový občan sa budem snažiť, aby sa znovuzvolení predstavitelia obce zaoberali aspoň niektorými časťami nášho volebného programu.

Ešte raz vám všetkým ďakujem.

Peter Jambrich

• • •

Vyjadrujem poďakovanie

Celé jesenné obdobie žila naša obec prípravami komunálnych volieb. Mnohí občania ma oslovovali, či podporovali v kandidatúre.

Dnes máme po voľbách. Nechcem premeškať túto výnimočnú príležitosť a poďakovať všetkým občanom, ktorí mi odovzdali svoj hlas ako kandidátke na starostku obce, či ako poslankyni obecného zastupiteľstva.

V nasledujúcom volebnom období sa budem snažiť naďalej s vami komunikovať. Zisťovať vaše pripomienky, prípadnú kritiku, či námety pre lepší život v našej obci a to k vašej spokojnosti.

S úctou Magdaléna Ilanovská

• • •

Vox populi, vox deo

Hlas ľudu, hlas Boží. Takto hovorievali už starí Rimania. Starú rímsku múdrosť potvrdili aj naše miestne voľby. Uskutočnili sa tak, ako káže zákon: všeobecné, tajné, priame a rovné. Z troch uchádzačov na starostu zvíťazil jeden, z pätnástich kandidátov na poslancov oprávnené osoby vyvolili deväť. Nová obecná vrchnosť je teda na svete. Predstavitelov obce čakajú štyri roky práce pre Závažnú Porubu a v programe určite len to, čo obec najviac potrebuje: pokojný život, štandard služieb a rozvoj. Takže: veľa síl, chuti a úspechov. O štyri roky voliči zhodnotia svoje terajšie rozhodnutie.

-dm-

• • •

Voľby v Bohuslaviciach

Voľby do orgánov miestnej samosprávy sa uskutočnili v dňoch 15. a 16. októbra 2010 aj v družobnej obci Bohuslavice u Hlučína. Staronovým starostom obce sa stal Ing. Kurt Kocián.

Obecné zastupiteľstvo

Správy zo samosprávy

Október 2010

Správu komisie verejného poriadku a ochrany životného prostredia predniesol jej predseda Vladimír Mlynček, ml. Komisia je trojčlenná: Vladimír Mlynček, Ivan Jačala a Peter Haviar. V priebehu roka zasadali osemkrát, plus podľa potreby zasahovali v teréne priamo pri riešení vzniknutých problémov. Dôležitou zložkou činnosti komisie je ochrana a údržba verejnej zelene. Tu treba pochváliť členov Jednoty dôchodcov a členov Športového klubu, ktorí osobne údržbu zelene zabezpečovali. Problémy sú s priestormi pri neobývaných domoch, kde sa o zeleň nikto nestará. Komisia navrhuje jednat s Poľnohospodárskym družstvom a Združením majiteľov lesov, aby si tieto zložky spolu s Obecným úradom rozdelili, kto bude za ktorú plochu zodpovedný. Pripravená je druhá časť výrubu topoľov pri lyžiarskom areáli. Obec sa aktívne zúčastňuje na triedení komunálneho odpadu. Občanov treba ale neustále upozorňovať na znižovanie objemu ukladaných plastov a papiera (stlačenie plastových fliaš, balíkovanie papiera), čím dochádza k zníženiu nákladov pri odvoze, a tým pádom k zefektívneniu separovania odpadu. V predchádzajúcom roku sme odovzdali 15 674 kg papiera a 2 638 kg plastov. Z tohto množstva bolo 5 596 kg komunálneho odpadu, ktorý sa do triedeného dostal nedôsledným čistením odovzdávaných surovín. Nebezpečný odpad a textil sa zbiera 2x ročne do kontajnerov na nádvori obce. Na túto formu si už občania tiež zvykli, množstvo vyzbieraného odpadu z roka na rok narastá. Záhradný odpad môžu občania bezplatne ukladať na skládku v Potočku. Prioritou by ale malo byť kompostovanie vo vlastných priestoroch.

V obci registrujeme zvyšujúci sa počet psov. S touto skutočnosťou vznikajú nové problémy, ktoré musí komisia z času na čas riešiť (voľný pohyb psov, znečistenie pozemkov exkrementami). Veľa času musela komisia venovať verejnému poriadku a medzilidským vzťahom. Navrhuje použiť v najproblémovejších miestach kamerový systém. Pretrvávajúcim problémom je parkovanie vozidiel na chodníkoch a cestách. Okrem toho, že bráni voľnému pohybu občanov, znečisťuje v zimnom období údržbu komunikácií. Členovia komisie venovali pozornosť aj verejnému osvetleniu. V súčasnosti je pripravený projekt obnovy, kde by sa malo osvetlenie „potiahnuť“ až po Areál telesného pohybu.

Po správe Vladimíra Mlynčeka dostala slovo pani Magda Ilanovská, ktorá predniesla správu o činnosti sociálnej komisie. Podrobnosti z tejto správy nám zákon neumožňuje zverejňovať.

V rôznom poinformoval Dr. Migála o podrobnostiach návštevy v Bohuslaviciach a upozornil všetkých záujemcov, že fotodokumentácia z tejto udalosti sa nachádza na web-stránke www.bohuslaviceuhlucina.cz.

November

Na novembrovom zasadnutí ekonómka obce podala správu o plnení rozpočtu obce k 30.09.2010. Predložila aj návrh úpravy rozpočtu. Po pripomienkovaní poslanci odsúhlasili návrh rozpočtu na rok 2011.

Ďalej obecné zastupiteľstvo schválilo Všeobecne záväzné nariadenie obce Závažná Poruba o miestnych daniach a poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady na území obce. Tiež schválilo novelu Všeobecne záväzného nariadenia obce, ktorým sa menia a dopĺňajú poplatky za úkony vykonané Obecným úradom v Závažnej Porube. Týmto nariadením sa mení aj výška príspevkov na čiastočnú úhradu nákladov v škole a školských zariadeniach v zriaďovateľskej pôsobnosti obce Závažná Poruba.

Na záver starosta P. Baráni poďakoval poslancom OcZ za dobrú spoluprácu a podiel na rozvoji obce v čase volebného obdobia 2006 – 2010.

Ing. Eugen Vadovický,
zástupca starostu

Hovorili o tvorbe Porubských novín

Popredný a uznávaný slovenský novinár Ing. Bohuš Olach, šéfredaktor Obecných novín sa zastavil 3. novembra 2010 v Závažnej Porube. S poslancom OcZ a šéfredaktorom Porubských novín Dušanom Migálom viedol rozhovor o kompetenciách a aktivitách samosprávy v obci a tvorivom toku tvorby Porubských novín. Záznam rozhovoru uverejnia Obecné noviny v decembri tohto roku. V sprievode Miloty Vadovickej si prezrel Dom Milana Rúfusa a zapísal sa do pamätnej knihy závažného miesta slovenskej literatúry (na snímke).

-dm-

Cesta neprejazdná

Prvá snehová nádielka poriadne skomplikovala dopravnú situáciu v obci. Priniesla so sebou aj skrížený kamión blokujúci vstup do obce. Pýtate sa, čo robil v Z. Porube, keď viezol tovar pre Swedwood. Odpoveď je jednoduchá: niekto odstránil navigačnú tabuľu do továrne umiestnenú hneď za mostom cez Váh. Dopravné značenie v miestnej časti Luhy nemá trvácnosti. Tento stav sa opakuje. Vinníka sa nedarí odhaliť. A dôsledok? Pre sanitky, hasičov, autobusy i osobné vozidlá bola v pondelok ráno (29.11. 2010) na niekoľko hodín zastavená premávka. Mnoho ľudí v tento deň meškalo do práce. Čo treba?

Otvoriť oči, prichytiť a usvedčiť „silákov“, čo ničia dopravné značky.

Výstavba kanalizácie

• Prítomní slávnostne poklepali základný kameň stavby aj v Z. Porube. Starosta Z. Poruby P. Baráni a primátor L. Mikuláša J. Blcháč potom prestrihli pásku.

V rámci výzvy MŽP SR, operačný cieľ 1. 2. – odvádzanie a čistenie odpadových vôd bola na Ministerstvo životného prostredia SR predložená žiadosť o nenávratný finančný príspevok. Projekt rieši vybudovanie splaškovej kanalizačnej siete v Závažnej Porube, Beňadikovej, a mestskej časti Liptovský Mikuláš – Stošice. V Závažnej Porube ide o dobudovanie kanalizácie. Cieľom projektu je zvýšenie počtu obyvateľov pripojených na verejnú kanalizáciu a obsluhu územia vo vzťahu k odvádzaniu a čisteniu komunálnych odpadových vôd ako základnej environmentálnej služby vodného hospodárstva v súlade so záväzkami SR voči EÚ.

Slávnostné otvorenie stavby sa uskutočnilo 4. októbra 2010, za účasti investo-

ra, zhotoviteľa, primátora mesta, starostov obcí, predstavenstva a dozornej rady Liptovskej vodárenskej spoločnosti.

Ukazovatele projektu: Závažná Poruba: 2754 m gravitačnej kanalizácie, 68 kanalizačných pripojení

Investor: Liptovská vodárenská spoločnosť, a.s. Liptovský Mikuláš

Zhotoviteľ: Vodohospodárske stavby, ekologický podnik, a.s. Bratislava

Začiatok stavby: 2010, ukončenie stavby: 2012.

ZPOZ nevypadol z obecného slovníka

Zbor pre občianske záležitosti a s ním spojené občianske obrady a slávnosti nevypadli z obecného slovníka Závažnej Poruby. Trvá aj po zásadnej politickej a hospodárskej zmene v našom štáte. Funguje vďaka obetavým rečníkom, recitátorom a ženskému spevokolu, ktorý rovných päťdesiat rokov vedie a hrou na organe doprevádza Ján Vadovický. Obecný ZPOZ napomáha atmosfére úprimného ľudského spolunažívania v podobe množstva občianskych obradov a slávností. Dôvod činnosti je motivujúci: nachádza úprimný ohlas u tých, ktorým je táto činnosť venovaná. Možno stačí pripomenúť niekoľko aktivít: tradičné stretnutie päťdesiatročných jubilantov, občianske sobáš, či obrady poslednej rozlúčky so zosnulým spoluobčanom. Na pozvanie starostu P. Barániho sa v predvečer dňa boja za slobodu a demokraciu stretlo takmer štyridsať terajších i bývalých členov, ktorí za uplynulých päťdesiat rokov účinkovali v tomto občianskom združení. Ako ináč, spomienky nemali konca. Slová ocenenia a poďakovania od vedenia obce prítomní radostne prijali ako povzbudenie a inšpiráciu pre ďalšiu činnosť. (Viac sa dočítate na inom mieste). -dm-

• Pri príležitosti jubilea ZPOZu v Závažnej Porube sa do pamätnej knihy obce podpísala aj prvá predsedníčka tohto zboru osemdesiatšesťročná Mária Kováčová.

Učili si starkých

V rámci Mesiaca úcty k starším pripravili najmenší žiaci krásny kultúrny program, ktorý uviedli v priestoroch materskej školy. Pod vedením riaditeľky a učiteliek sa predstavili „malkáči“ a „velkáči“ (žiaci 1. a 2. triedy MŠ) s programom pre svoje babičky a deduškov. Svojím vystúpením škôlkári ukázali svoje kvality. Roztomilými scénkami, tancami a prednesom príjemne pobavili publikum, za čo ich „starkí“ odmenili potleskom. Na záver celého kultúrneho podujatia si deti spoločne so starými rodičmi posedeli pri čaji a chutnom koláči.

Potom nasledovala prehliadka herní, kde deti ukázali hračky a ako sa vedía hrať.

V mene všetkých prítomných vyslovil učiteľkám slová poďakovania pán Oješčik. Vyjadril úctu a obdiv za krásne pripravený program a poďakoval pedagogickému zboru, že deti vedú k úcte k starším a spoločnosti.

Celé podujatie malo veľký ohlas a každý zo starých rodičov odchádzal domov s príjemným pocitom v duši, že je o ich vnúťatá v MŠ dobre postarané.

Zdenka Brosková

Bola to inšpirácia

Bola som v Bohuslaviciach prvýkrát, ale zaujalo ma všetko. Predovšetkým dobrí a srdeční ľudia, romantické prostredie obce, rybníky, pekne upravené záhrady, moderne a účelne obnovený Obecný dom, profesionálne vystúpenie cirkevného spevokolu v prekrásnom Kostole Najsvätejšej Trojice, potešilo ma, že v ňom spieva veľa mladých ľudí. Deti i dospelí pripravili pekný program, oceňujem súťažné vystúpenie mladých rodín, hlavne dobrý nápad a že sa dali „nahovoriť“ na také vystúpenie, kde sa všetci umiestnili na 1. mieste. Veľké poďakovanie za milé prijatie a starostlivosť počas 2-dňovej návštevy patrí p. starostovi, zamestnancom Základnej školy a všetkým organizátorom. Ja som načerpala veľa inšpirácie a energie.

D. Kulhavá

PS: Ešte by som zblahožela p. starostovi Kociánovi k znovuzvoleniu do funkcie a poprialala veľa síl, energie uskutočniť všetko naplánované...

Cirkevná rubrika

Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle.

17. októbra 2010 sa konali slávnostné služby Božie venované **poďakovaniu za úrody zeme**.

V **nedeľu 17. októbra** o 14,30 hod. sa dve členky nášho cirkevného zboru spolu s p. farárom zúčastnili **seniorálneho stretnutia žien v Ev. a.v. chráme v Partizánskej Ľupči**. Hlavnou témou bola **Žena ako misionárka** a prednášajúcou bola p. farárka na dôchodku Anna Adamovičová z Modry.

V 1. časti prednášky sa zaoberala históriou cirkvi ako nástroja misijnej činnosti. Prví misionári boli učeníci, apoštoli a evanjelisti, ktorí chodili a šírili kresťanstvo. Aj dnes je misia potrebná.

V 2. časti sa zaoberala konkrétnym konaním žien evanjeličiek - misionárok v cirkevných zboroch, rodinách. Každá žena môže byť veľmi užitočná v rodine, práci, ale aj v cirk. zbore, odovzdať zo srdca svoje skúsenosti, byť príkladom ako organistka, presbyterka, kostolníčka..., ale najviac môžeme pomôcť modlitbou za svoje deti, rodinu, blížnych a veriť, že vytrvalá modlitba prinesie svoje ovocie a úžitok. Spomenula aj básnikov I. Krasku a M. Rúfusa, ktorí spomínajú na svoje matky, ktoré sa nehanbili modliť, boli udržiavateľkami viery v rodinách. Poprosila prítomné ženy, aby **„miesta v chrámoch po ženách, ktoré zomrú nezostali prázdne, ale prišli dcéry a vnúčky a nahradili ich“**, lebo všetky sme potrebné a súčasťou misie.

Prednáška bola obohatená niekoľkými skladbami J. S. Bacha v podaní Metoda Rakára - hra na organe a Rastislava Macku - hra na trúbke a tiež ženským spevokolom domáceho CZ.

Podakovanie za vydarené popoludnie patrí celému CZ v Partizánskej Ľupči na čele s p. farárom Molčanom. Veď len pred dvoma týždňami posvätili obnovený chrám Boží a zrekonštruovanú historicky najstaršiu ev. faru na Slovensku.

• Zrekonštruovaný ev. kostol v P. Ľupči.

22. októbra 10 členiek spevokolu a presbyterky navštívili výstavu **Od narodenia až po hrob v Múzeu J. Kráľa v Liptovskom Mikuláši**. Výstava je zameraná na prezentáciu vzácných cirkevných pamiatok z CZ v Liptovskom Mikuláši, ako sú bohoslužobné rúcha kňazov a diakonís, kostolné rúcha, vzácne kalichy, svietniky, obrazy, rukou písané kroniky a pod. Nachádza sa tu i ručne vyšívané rúcho p. farára Kunu, ktoré mu v roku 1933 podarovali cirkevníci zo Záv. Poruby, keď p. farár pôsobil v Lipt. Jáne. Do r. 1948 sem patril aj náš cirkevný zbor. Kamžu vyšívalo 8 porubských dievčat: Eva Staroňová - Batoryová, Zuzana Kováčová - Rúfusová, Anna Kováčová - Barániová, Mária Jačalová - Hrdková, Zuzana Vongrejová - Pašková, Anna Šúleková - Medľová, Ružena Vtáčiková - Kamienová a Eva Šarašinová - Vongrejová. Ďakujeme za zaujímavý výklad a pútavé sprevádzanie samotnej autorky výstavy p. Danke Fiačanovej. Výstava potrvá do konca novembra a naozaj je čo obdivovať.

Cirkev je domom otvorených dverí - Povedal dávno múdry teológ.

Tak s neveriacim, ako s tým, čo verí, má začať a viesť lásky dialóg...!

• • •

31. októbra sme si na slávnostných službách Božích pripomenuli 493. výročie **reformácie cirkvi**.

• V P. Ľupči biskup ECAV Slavomír Sabol odhalil pamätnú tabuľu na najstaršej evanjelickej fare na Slovensku

Bohoslužobný život zboru

Pokrstení:

Martin Jurečka, syn Milana Jurečku a Aleny, r. Jurinovej
Anna Tomajková, dcéra Karola a Ivany, r. Foltýnovej
Jakub Hollý, syn Michala a Katky, r. Majdíkovej
„Kto uverí a pokrstí sa, bude spasený“.

Sobášení:

Ing. Martin Jurečka a Mgr. Lenka Piatková
Ing. Milan Beťko a Mgr. Zuzana Kiebelová
„Čo Boh spojil, človek nerozlučuje!“

Zomreli:

Mária Valentová, r. Valentová; Vladimír Duda; Zdenka Kabzanová, r. Jurečková; Matej Beťko; Ladislav Piatka; Želmíra Jambrichová, r. Jančuškova; Ján Kulhavý; Viliam Hladký; Martin Kurtík; Mária Agnetová, r. Mikulášová
„Blahoslavení všetci, ktorí v Pánu umierajú.“

Na 4. adventnú nedeľu - 19. 12. v rámci služieb Božích vystúpi spevokol Fidelitas s adventno-vianočným programom a deti s dramatizáciou „Vianoce pozemské a anjelské“. Popoludní vystúpia s týmto programom v Ev. kostole v Partizánskej Ľupči.

Bratia a sestry, pozývame Vás na Štedrovečerné služby Božie, ktoré budú 24. 12. o 17,00 hod. a Vianočné služby Božie na 1. a 2. slávnosť vianočnú o 10,30 hod. a Silvestrovské služby Božie 31. 12. o 17,00 hod.

Požehnané Vianoce a všetko dobré v novom roku 2011 Vám praje

Predsedsníctvo Ev. a. v. cirk. zboru v Závažnej Porube

Čestné občianstvo mesta

Evanjelickému farárovi Vladimírovi Kunovi udelili v novembri 2010 čestné občianstvo mesta Liptovský Mikuláš in memoriam. V roku 1942 zachránil ako správca evanjelického sirotinca 26 židovských detí takmer pred istou smrťou. Ocenenie prevzal v zastúpení otcu syn Milan Kuna. V čase, keď Z. Poruba ako filia patrila k matkocirkvi v L. Jáne, pôsobil aj u nás ako zborový kňaz.

Plníme si úlohy, ktoré nám nadelil život

Príbehy evanjelických rodín, ktoré vám z času na čas predstavujeme na stránkach Evanjelického posla spod Tatier bývajú často klukaté, inokedy sa pred ich aktérmi skláňame s obdivom a sem-tam si nad ich osudmi i povzdychneme. No jedno majú vždy spoločné: vieru. Skutočnú vieru, ktorá robí ich život výnimočným. A jednu takú rodinu sme spoznali aj teraz. Žijú v skutočne poetickom kúte Liptova – v Závažnej Porube. Manželia Kulhavovci, ich dcéry Danka a Janka a svokra Mária.

Tri obrazy detstva

Pani Danka pochádza z neďalekej Lubele. Žila v dome, v ktorom sa narodil Jonáš Bohumil Guoth – známy zakladateľ Uhorskej lekárskej spoločnosti, ktorý neskôr pôsobil ako lekár v Hybiach. Dom, ktorý potom obývali jej rodičia i starí rodičia, bol jedinou zemianskou kúriou v Lubeli. Danka vyrastala v harmonickú rodinu, ktorá si zakladala na svojej viere. A práve láska k Bohu a cirkvi jej z detských čias utkvela v pamäti v podobe troch krásnych obrazov.

„Na stene sme mali tri obrazy, ktoré si viem vybaviť dodnes. Prvý zobrazoval obhajobu majstra Jana Husa v Kostnici. Na druhom bola znázornená scéna, keď na nádvorí volajú po ukrižovaní Pána Ježiša Krista. No a tretí bol portrétom Pána Ježiša. Také bolo moje detstvo – v kruhu hlboko veriacich ľudí,“ spomína si Danka Kulhavá. Spoločne s rodičmi chodievala do kostola do Partizánskej Lupče, keďže v rodnej obci kostol nebol, a vlastne nie je dodnes. Istú dobu sa veriaci z Lubele dokonca stretávali na službách Božích v jej rodnom dome. V Lupči ju zas po kresťanskej stránke vychovával – a aj konfirmoval brat farár Zemiar, na ktorého si spomína s veľkou láskou a vďačnosťou.

Viera má v rodine nezastupiteľné miesto

Po skončení gymnázia začala pani Danka pracovať a ako hovorí, vždy mala šťastie na srdečných a priateľských kolegov. „Popri zamestnaní som sa rozhodla študovať na pedagogickej fakulte. Vybrala som si kombináciu ruského jazyka a pedagogiky. Viete, v mojom zamestnaní všetci vedeli, z akej rodiny pochádzam a aj to, že chodievame do kostola a žijeme ako kresťania. No nikdy mi nikto neublížil. Práve naopak, ak to bolo možné, vždy ma podporili. Aj starší kolegovia ma vždy prijali medzi seba, dobre sa nám spolu pracovalo. Načerpala som od nich mnoho životných múdrostí,“ hovorí pani Danka.

Po skončení školy prišiel sobáš. Svojho vyvoleného spoznala v autoškole. Po svadbe prišla bývať k manželovi do Závažnej Poruby. Ako zdôraznila, vydala sa tiež do príkladnej evanjelickej rodiny. „Hneď som

sa tu cítila ako doma. Mám totiž výborného manžela a aj svokrovci ma od začiatku brali ako svoju dcéru. Žiaľ, svokor pred mesiacom zomrel po dlhšej chorobe. No ešte sa tešíme z manželovej mamičky, ktorá má 88 rokov. I keď do kostola už s nami nechodí, pretože má problémy so sluchom, doma si každý deň číta Božie slovo, modlí sa a spieva. Jednoducho si svoju vieru zachovala doteraz.“ A práve o túto vieru sa Dankina svokra delila aj so svojimi dvoma vnučkami – Dankou a Jankou, ktoré od malička vodila do Božieho chrámu. Obe dievčence navštevovali aj hodiny náboženstva v škole a aj keď už dnes vyleteli z rodičovského hniezda a našli svoje uplatnenie vo svete, pri návrate domov do Závažnej Poruby nevynechajú služby Božie v tunajšom kostole.

Ťažké chvíle prehĺbili lásku k Bohu

Pri našej návšteve v rodine Kulhavých sme s pani Dankou postupne rozobrali všetky dôležité medzníky života jej rodiny. Ona sama sa v spomienkach vrátila do radostných chvíľ, no neskôr sme sa dostali aj k tým smutnejším. Danka Kulhavá však aj tie najťažšie momenty vníma v prvom rade ako posilnenie viery. A kedy sa na svet a jeho hodnoty začala pozerat inými očami?

„Pred piatimi rokmi som vážne ochorela. Diagnóza a s ňou spojené dlhé pobyty v nemocnici viedli k tomu, že som radikálne prehodnotila svoje priority. Viete, ja som nikdy nebola zatažená na to materálne. Ale teraz ma už nejaké hmotné statky nezaujímajú vôbec. Vtedy mi veľmi pomohlo, že som pri sebe cítila prítomnosť Pána Ježiša Krista. Pomohol mi a ja som Mu veľmi vďačná za to, že ešte môžem byť so svojou rodinou a že ešte pre niekoho môžem byť užitočná. Pochopila som aj to, že v rodine i medzi priateľmi má vládnuť pokoj, žiadny stres, žiadne naháňanie sa za niečím, čo v konečnom dôsledku aj tak nemá cenu. Preto sa i vo svojej domácnosti vždy snažím vytvárať atmosféru pokoja,“ pripomína pani Danka.

Nech za teba hovoria skutky

Danka Kulhavá zasvätila takmer celý svoj profesijný život učiteľstvu. Vychová

vala mnohé generácie žiakov a študentov a dnes, po dlhšej prestávke, ktorú zapríčinila choroba, ale aj starostlivosť o svokra, pomýšľa o návrate do práce. No ani teraz sa doma nenudí. Všetok voľný čas s láskou venuje aktivitám v cirkevnom zbore. Je totiž kostolníčkou, presbyterkou a tiež zborovou poddozorkyňou. „Kostolnícku prácu robím aj so svojou priateľkou a musím povedať, že túto službu sme prijali veľmi radi. Rozumieme si aj bez slov, a tak sa snažíme vždy všetko zodpovedne pripraviť ako treba. V zbore ma dlho prehovárali, aby som sa stala dozorkyňou, ale ak mám byť úprimná, myslím si, že je to funkcia vhodná skôr pre muža. Muži totiž vedia lepšie zvládnuť rôzne stavebné práce, organizovanie a podobne. Dúfam, že sa čitateľky Posla na mňa pre tento názor nebudú hnevať,“ dodáva s úsmevom D. Kulhavá. Do činnosti zboru prispieva už deväť rokov aj recitovaním básní na posledných rozlúčkach so zosnulými.

Vráťme sa však ešte na chvíľu k rodine. „Pre mňa je súdržnosť rodiny prvoradá. A rozhodne si myslím, že na ňu má veľký vplyv i viera. Ja sa v živote riadim dvoma heslami, ktoré mi prirástli k srdcu. Prvým je Komenského výrok: Nehovor, že urobíš, nechváľ sa, že si vykonal, nech skutky hovoria za teba. A moju rodinu výstižne charakterizujú aj slová: teraz si už len v tichosti plníš úlohy, ktoré mi nadelil sám život,“ dodala na záver Danka Kulhavá.

Zuzana Zimániová, EPST

Symbolika vianočných ozdôb

Prečo si skrášľujeme vianočný stromček a kedy sme s tým začali?

Vysvetlení je niekoľko. Jedno sa spája s Alsaskom 16. storočia.

Martin Luther, vracajúci sa domov tesne pred Vianocami v roku 1513, bol vraj natoľko očarený krásou hviezdami obsypaného neba, že sa mu zazdalo, že hviezdy visia na konároch stromov, a preto od tých čias sa začali hviezdíčkami či mesiacikmi zdobiť jedličky.

Každá ozdoba má svoj význam:

Jabĺčka (dnes gule) sú symbolom Adamovho pokušenia.

Perník zas ťažko nadobudnutou potravou praotca.

Orechy symbolizujú prekonávanie životných ťažkostí.

Retiazky sú symbolom nášho spojenia s Bohom.

Zlatá niť je symbol šťastia.

Sviečky sú symbolom Svetla sveta – Ježiša Krista.

Zvončeky svojím hlasom majú ochrániť naše srdce pred lakomosťou a ich krásu má pripomenúť, že existuje cennejšie bohatstvo ako je zlato a drahokamy – nesmrteľná ľudská duša, láska a súcit.

Zdroj: Internet

Narodil sa

Narodil sa, neprišiel ako pútnik, cudzinca a posol. Nebolo tak, aby sa jedného dňa zjavil na trhu s palicou v ruke, opásaný remeňom, v zaprášených sandáloch, na znamenie, že prišiel zďaleka a že prináša zvesti z cudzích krajov, noviny nepočuté. Pán Ježiš, Spasiteľ sa narodil ako dieťa. Ako dieťa po nociach plakával a rástol do pomerov a rozmerov sveta. Díval sa na svet svojimi očami, ale to, čo videl, odovzdával ďalej slovami ľudskými, zrozumiteľnými každému človeku, každému z nás.

Už aj v porovnaní s Jánom Krstiteľom, bol nám ľuďom omnoho bližšie, bol skutočne „Syn človeka“, ako na mnohých miestach sám o sebe hovorí.

Aj to porovnanie medzi Jánom a Ním samým je z jeho úst. Hovorí v ňom o sebe, že „prišiel Syn človeka, jedol a pil...“ Vtedy navonok sa nelíšil od ostatných ľudí. Aj apoštol Pavel neskôr zachytáva tento moment, keď v liste Filipským píše: „vzal na seba podobu služobníka, podobným sa stal ľuďom...“ O tento moment ide v dejinách spásy. O Božie zníženie sa k človeku.

Keby sme to chceli vyjadriť ľudskými slovami, povedali by sme: Boh videl, že človek k nemu nemôže, a preto On prišiel k človekovi... Na rozdiel od mnohých náboženských či filozofických systémov, v ktorých sa človek sám zachraňuje, či aspoň má, tak sa mu predpisuje, učí zachrániť; tu zachraňuje človeka Boh, teda záchrana, spása, nie je vo mne a nie je zo mňa – ako človeka.

O živote Pána Ježiša z jeho detstva máme veľmi málo správ. Vlastne len jednu, že sa ako 12-ročný „stratil“ rodičom v Jeruzaleme a po návrate do Nazaretu „bol im poslušný“. Ako vidíme zo svedectiev Písma, mali cirkevní otcovia pravdu, keď už v rannom kresťanstve definovali Pánovu podstatu, že totiž bol „pravý Boh a pravý človek“.

Vianoce snáď viac ako iná doba je vhodná k tomu, aby sme si tento moment uvedomili, aby sme z neho pre seba vyvodili dôsledky. Anjelské posolstvo znie: „Narodil sa vám Spasiteľ...“! Prielom Boha do ľudských dejín začína nebožským spôsobom. Nijaký manifestačný príchod s fanfárami. Nijaký zázrak sa nedial. Dvomi ľuďmi sa narodilo dieťa. Tak ako sa dovtedy i odvtedy rodilo mnoho detí. Tým sa začala cesta spásy, že nie „človek sa zbožštil, ale Boh sa stal človekom“. V dejinách náboženstiev išlo (a ide) o to, že človek sa má, i keď nie hneď zmeniť na Boha, tak aspoň nejakým spôsobom „zbožštiť“, teda stať sa Bohu rovným. I keď máme správy, vierohodné i menej vierohodné, že sa mnohým „takmer podarilo“, ani jednu nemáme, ktorá by svedčila, že sa to hocikomu podarilo bezozbytku, aspoň exemplárne. A tak človek – celé ľudstvo i naďalej zúfalo tlačí ten Syzifov kameň pred sebou, usiluje sa zachrániť, spasiť vlastnými silami. Viedlo by ďaleko opísať všetky tie

cesty, spôsoby a systémy, ktoré človek pri tom vynakladá, hľadá.

A do tohto hľadania, do labyrintu, v ktorom chodíme okolo a tápeme, zaznieva i dnes ten jednoduchý, všetkým zrozumiteľný anjelský hlas „Narodil sa vám dnes Spasiteľ...“. Ten hlas zaznieva v nezmenenej podobe už takmer dve tisícročia, no človek akoby ho nepočul, akoby sa ho netýkal. Tlačí ten svoj kameň v márnej, zúfalej predstave, že práve „mne“ sa toto musí podariť. Cesta Božieho spasenia je však cestou neodvislou od našich ciest, od toho, či svoj kameň tlačíme, alebo sa ho hľadáme obísť. Narodenie Pánovo znamená, že v ňom takto a vtedy začína táto Božia cesta. Celkom ľudským spôsobom, jednoducho, jasne, aby každý videl, každý rozumel a nik nezblúdil.

Veď k tomu, aby človek toto pochopil, nemusí byť ani veľmi zbehlý, vzdelaný a múdry – stačí byť túžiacim ako oní pastieri v Betleheme, stačí byť malým dieťaťom. V betlehemskej Dieťaťi išiel Boh ľudskou cestou, cestou človeka, aby tak raz mohol tento človek ísť cestou Božou.

Aký to Boh!

Boh, ktorý tak miloval ľudí, človeka, mňa, že sa sám stal človekom, nám vo všetkom podobným okrem hriechu. A preto, to najväčšie, najslávnejšie na Vianociach je, že sa Spasiteľ n a r o d i l, prišiel do našej nízkosti, bohatý do chudoby, slávny do pohanenia, Pán svetov do utrpenia od sveta, človeka, ktorého stvoril a kvôli ktorému prišiel. Takého máme Spasiteľa!

Kde – kto mu je podobný?

Vladimír Pavlík, ev. farár

Spoločná modlitba

Čas na spomienky, čas na zamyslenie nad životom tých, čo už nie sú medzi nami, ale aj čas na zamyslenie nad životom našim. Je to čas na povzdychnutie, čas na nefalšované a úprimné slzy. Zapálili sme sviečky svojím zosnulým, chvíľu postáli, pomodlili za ich duše.

Pod symbolom kresťanstva na cintoríne v Závažnej Porube sa konala aj v tomto roku spoločná modlitba evanjelikov a katolíkov. Kresťania spoločne vyjadrili vieru a nádej vo večný život a podali ruku blízkeho svojmu na zmierenie s ním i so sebou.

Netreba mať strach z Vianoc

Vianoce sú sviatky, ktoré sú najočakávanejšie zo všetkých, v obchodnom svete prichádzajú minimálne dva mesiace skôr ako sú poznačené v kalendári. Sú častované rôznymi prívlastkami a navonok vzbudzujú ilúziu krásna, pokoja a dobra.

Čaro Vianoc nespočíva v rozžiarených stromčekoch a blikajúcich oknách obchodov a našich domovov. Je v niečom úplne inom. Vianoce sú označované ako čas radosti veselosti. Ano aj. Je na to veľa dôvodov. Zide sa celá rodina, počas roka od seba odlúčená. Ku stolu musíme priložiť pár stoličiek, aby sa vošli starí rodičia, deti prídenné zo zahraničia, blízki priatelia alebo osamelý sused. Je to i radosť z hračiek, ktoré deti našli pod stromčekom. Radosť od darčeka od manžela, na ktorom je najcennejšie to, že je darovaný z čistej lásky. Radosť z toho, že môžem druhému niečo dať, čím by som ho potešil.

Vianoce však môžu priniesť aj sklamanie z nenaplnených očakávaní. Najbolestnejšie sú prázdne miesta pri štedrovečernom stole. Tu mal sedieť prínatratný syn, ktorý odišiel z domu za svojimi hodnotami, manžel, ktorý opäť neodolal alkoholu, deti, ktoré trávia sviatky u svokrovcov. A nehovoriac o prázdnych miestach, ktoré ostali po tých, ktorí nás v tomto roku predišli do večnosti. Čím je človek starší, tým má tých prázdnych miest okolo seba viac.

V mnohých ľuďoch vzbudzuje toto obdobie všeobecnej veselosti skôr obavy, pretože o to viac precitujú svoj smútok. Obdiv si zaslužia tí, ktorí dokážu svoje trápenie bolesťou a smútkom zabudnúť a tešiť sa s druhými. Vianoce nám okrem iného chcú pripomenúť, že radostnejšie a krajšie je dávať ako brať. Ľudia, ktorí dokážu zabudnúť na seba sa môžu otvoriť radosti, ktorú prežívajú iní. Zdieľať radosť s druhými a zabúdať na svoje trápenie je jeden z najkrajších prejavov kresťanskej lásky. Napodobňujeme tak Nebeského Otca, ktorý sa tejto svätej noci radoval nad svojim Synom, Dieťaťom ležiacim na sene, ktorému ako pôrodnicu ľudia ponúkli maštal.

Nie je dôvod na strach. Ako hovorí evanjelium narodil sa Emanuel – Boh s nami. Boh sa stal človekom. Vzdialené sa stalo blízkym. Boh sa stal Dieťaťom. Netreba mať strach. Ak je Boh dieťaťom položeným na slane v jaskyni tak mi už nič nenaháňa strach. Strach môžeme mať z čohokoľvek, ale nie z dieťaťa. Z dieťaťa, ktoré hladím a ktoré sa túli ku mne. Jediné, čo potrebujem je veriť. Veriť, že Boh nie je vzdialený, že neprebýva v nebesiach a nezaújima sa o naše dejiny. Nie on prichádza. Nie včera, nie zajtra, ale dnes. Je Otcem, ktorý na nás nikdy nezbúda, a ktorý s maximálnou úctou k našej slobode, si praje prísť k nám a stretnúť sa s nami. Chce prísť do nášho streda a prebývať s nami. Chce nás oslobodiť od zla a smrti a od všetkého, čo bráni nášmu skutočnému šťastiu. Boh nás chce zachrániť.

Aj keď je nám na vlastnú bolesť a sklamanie zabudnúť ťažko, môžeme si povedať, že prežívame skutočné Vianoce, podobné úplne tým prvým, keď Panna Mária a Svätý Jozef v podmienkach, ktoré si len ťažko dokážeme predstaviť, po prvýkrát uvideli Spasiteľa sveta.

Milan Prídavok, kaplán v Okoličnom

A Vianoce sú alebo Stamodtiaľ, alebo vôbec nie sú

Blížia sa nám tak, ako po iné roky. Nové, iné, v očakávaní radostného. Blížia.

Čakáme ich? Pripravujeme sa na ne, či sa len nezmyselne pachtíme? Uchmatnúť si z tých pochybných darov materiálna, dopriať si to, i to, uspokojiť svoju pomýlenú dušu.

Alebo sme sa už konečne zamysleli, čo to znamená byť kresťanom, nie sa na neho len hrať. V nedeľu ísť do kostola, občas sa pomodliť, a pri štatistike zakrúžkovať kolónku - kresťan.

Ako som už povedal. Idú Vianoce. Nuž doprajme si trochu času a zamyslime sa nad tým, čo sú vlastne Vianoce, ako ich chcem v tomto roku prežiť i osláviť. Tak ako po iné roky, alebo inakšie?

Takmer denne myslím na vášho rodáka Milana Rúfusa, ktorý mi bol viac, ako duchovným otcom i bratom. Boh mu dal dar slova a on ho priehŕstím rozdával.

V spomienkach sa často vracal do vašej Závažnej Poruby. Z nej, i kraja lipťovského čerpal duchovnú silu. Miloval Liptov. V tom sme si rozumeli ako bratia. Nuž z úcty k nemu, z úcty k jeho Bohom darovanému slovu si zaspomínajme na báseň:

*Svätá rodina
Stačila maštalka,
jasličky a seno.
A Božia zápalka
ich krotkým plameňom
osvieti úkradkom
to, čo je bytiu chlebom:
že strážiť mláďatko
je strážiť Zem i nebo.
Čas, čo tak nekoná
noc za nocou, deň po dni -
je mimo Zákona.
A bytia nie už hodný.
Čokoľvek hovorí
jeho sláva,
bytie už netvorí.
to sa v ňom rozpadáva.
Ostane matkou mať,
brat bude sestre bratom
a otec otcom? Snáď.
Všetko sa lomí na tom,
či Ariadne tká...
Kde tká to pradené,
stačí jej maštalka
a jasle na seno.*

Načrel som do literatúry, kde sa spomínajú jasličky a našiel som zaujímavé údaje. Mgr. Elena Šubjaková v knihe

HLAHOliKA - posvätné dedičstvo Slovákov píše -

Približne na Nový rok 868 v Ríme, v chráme Santa Maria Maggiore, pápež Hadrián II. položil na oltár, pod ktorým sú relikvie betlehemských jasličiek, liturgické knihy starých Slovákov a schválil ich. Po prvýkrát zaznela bohoslužba v našom jazyku. Symbolicky sa tak slovenská kultúra zrodila na oltári betlehemských jasíel, v bazilike Panny Márie Snežnej. Taký veľkolepý bol historický moment zrodu kultúry Slovákov. Kým iné kultúry sa presadzovali mečom, slovenské kultúrne dejiny sa začali slovom, a to Božím. Koniec citátu.

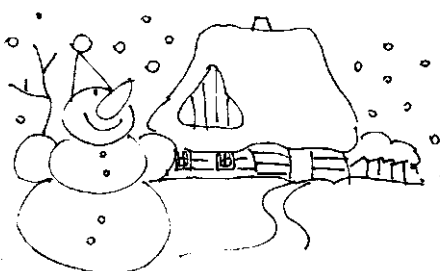
Tu na tomto mieste by som chcel podotknúť. Vtedy, pred 1142 rokmi bola staroslovenčina schválená, ako štvrtý liturgický jazyk popri gréčtine, latinčine a hebrejčine. Takýto dar nedostal žiadny iný národ na svete. Vážime si toho? Sme na to hrdí? Sv. Konštantín - Cyril - Grék, znály jazyka slovenského ešte zo Solúna, nám vytvoril nové písmená a písmo - hlaholiku, ktorá nemá obdoby medzi žiadnymi písmami na svete. V abecede hlaholiky je zašifrovaná hlavná náuka Evanjelia. Je to niečo úžasné, čo človeku, keď sa do toho zahľbne, musí vyraziť dych. A preto Vám Porubänom odporúčam, alebo dávam tip pod vianočný stromček, obstarajte vašim blízkym knihu Hlaholika od Eleny Šubjakovej. Nájdete v nej múdrosť, ktorá prehĺbi vaše poznanie.

V tejto krátkej úvahe som sa chcel s vami v tomto predvianočnom čase podeliť s myšlienkami, ktoré v poslednej dobe zamestnávajú moju myseľ.

Váš MUDr. Martin Jančuška, Viedeň

Pranostiky

*Tuhá zima vytrvá, ak je leto vlhké
a júl horúcejší než august.
Dlhá zima, krátke leto.
Suchá zima, suché leto.
Studená zima a mnoho snehu
prinášajú pekné jaro.
Čím neskoršie počne zima,
tým skorej i prejde.*

Zo spomienok ako z chleba si odkrojiš

(pokračovanie z čísla PN 64)

V júli som sa oženil úradne na MNV. V auguste cirkevným sobášom v evanjelickom kostole v Giralťovciach. Plný kostol domácich aj zvedavcov. Veď sa vydávala profesorka a za cudzieho. Až hen pre nich z ďalekého Liptova. Boli i básne, tiež spevokol. Nebolo to zvykom ani tam, ani v Porube. Veď domáce dievčatá boli tiež pekné, šikovné. Keď som si ju došikoval domov, tak som ju orientoval ako sa dobre uviesť. Zavčasu vstala, zobrala šechtár a išla s mamkou dojiť kravy. To bolo ale prekvapenie, že to vie. Išla na poľany hrabať medzi ženy. Tieto ju poriadne prevetili, otestovali. Vyrovnala sa im. Takže u mamky a u zien to mala vyhraté. Už išiel len dobrý chýr ako sa uviedla. Miro si došikoval ženu „do koča i voza“. Mamka ju ešte naučila dobre variť liptovské halušky, piecť chrumkavý koch na ťapši a pariace sa štirce z kukuričnej múky. Doteraz to má porubský šmak...

Na Mikovskej Rakytovici bola bažinatá plocha s vodou. Chodili tam piť vodu stáda sŕn a jelenov. Podvečer sme sa vyškrabali na rozkonárené svrčiny a ticho sme ich pozorovali. Pili a zápasili medzi sebou tak, že praskali parohy. Zápas v bahne. To bolo úžasné prírodné predstavenie v aréne.

Chodil som do meštianky, keď sa gazdovia rozhodli prejsť v obrábaní na kapitalistický systém. Každý na svojom. Chodili sme tam takmer týždeň a poľany podľa častí delili. Nerozumel som kritériám, na ktorých sa dohodli. Boli lepšie a horšie porasty tráv, niekde viac psice, nerovnosti, jamy. Poľany mali nepravdivý tvar. Podľa pokynov som delil a násobil. To som vedel. Merali pásmom, kolíkovali až do definitívnosti. Podpisali vymerané plochy, označili vlastníkov. Na poľanách sa už nerobilo 2-3 týždne, ale týždeň, dva. Bože uchovaj posunúť kolík alebo prekosiť. To sa trestalo. Nastal čas súkromníčenia od „vidím do nevidím“.

Od vtedy považujem gazdov, sedliacky stav za múdrych ľudí. Znášanlivých, tvorcov obživy. Tak ako Martin Kukučín vo svojej literárnej tvorbe. Ja román o ich životoch a práci nenapíšem. V mojom múzeu mám artefakty z gazdovstva. Napr. koleso z voza dobre okované v šmykni u Dudu vo Vrbici, ťažkú hamovku, ktorá mi obopína žulové skaly obmývané po tisícročia dovezené z Janskej doliny, pluh atď. K Dudovcom som roky nosil mlieko, maslo, tvaroh. Veď tým sme splácali úžasne poctivé remeselné služby včítane podkóvovania koní, ktoré aby dobre stáli musel som ich zbavovať dotieravých múch obháňaním dookola. Ešte dnes cítim pach, keď sa im žeravá podkova dávala na zastrúhané kopyto aby dobre sedela....

Tomáš M. Niňaj, Žilina

Cvikla, kohút a koza Róza

„Broskýň sme tento rok veľa nemali, zato cvikla nám narástla taká veľká ako ešte nikdy,“ povedal Milan Oriechčík zo Závažnej Poruby a pozval nás do záhrady. Boli sme v nej pred dvoma rokmi, keď mali rekordnú úrodu broskýň. Konáre ich sotva vládali udržať. Toľko broskýň na jednom strome a navyše v Liptove sa len tak nevidí. Už vtedy sme obdivovali nielen broskyne, ale aj nádherné slnečnice, muškáty a celú záhradu.

Cviklový sirup je výborný proti kašľu
„Tento rok sa najviac vydarila červená repa, ľudovo cvikla. Vážila dva a pol kilogramu,“ povedal M. Oriechčík a aby sme mu verili, položil ju na váhu. Dodal, že cvikla je dobrá na prečistenie krvi a jeho družka Zdenka Brošková prezradila, ako sa z nej dá urobiť sirup proti kašľu.

„Rozkrojíte ju na polovicu, stred vydlabete, dáte kryštálový cukor a zapečiete v rúre. Cvikla pustí šťavu, ktorá je osvedčeným liekom proti kašľu. Ale aj šalát z nej je veľmi zdravý. Cviklu uvaríte, nastrúhate na rezance alebo nadrobno, pridáte sladkokyslý nálev, bobkový list, rascu a máte vitamíny na celú zimu.“

Bol taký veľký, že iba jeho prsia vážili dva kilogramy

V záhradke v Závažnej Porube vyrástla tento rok aj pekná mrkva, zeler, kaleráb, uhorky a paprika. Naopak, nevydarila sa kvaka a marhule. „Kvaka vyhnala, marhule napadla baktériová škvrnitosť a spleniveli. Ale s úrodou sme spokojní. Zásobujeme ňou celú rodinu,“ povedal M. Oriechčík.

Chovajú aj štrnásť sliepok, ktoré denne znesú asi jedenásť vajec a brojler, kohút na výkrm. „Kúpime dvojkilogramového a za dva mesiace ho vykrmíme na viac ako šesť kilogramov. Nedávno sme jedného zabili. Bol taký veľký, že už ani chodiť nevládal. Vážil skoro šesť a pol kilogramu, len samotné prsia vážili dva kilogramy,“ prezradila Z. Brošková.

• Koza Róza. „Je to potvora, ale užitočná. Dáva mlieko, z ktorého robím syr,“ hovorí M. Oriechčík

• „Táto cvikla vážila dva a pol kilogramu,“ poznamenala Z. Brošková. „Je to vitamínová bomba,“ doplnil Milan Oriechčík.

Koza Róza mala možno prapredka kamzika

Majú aj ovčinec, v ktorom býva koza Róza. Dve ovečky sú ešte na salaši v Gôtovanoch a vrátia sa na Demetra, kedy sa končí pastierska sezóna.

Koza Róza nás zaujala na prvý pohľad, lebo vyzerala trochu ako kamzík. Bola hnedá, na nohách akoby mala biele podkoleníky a na kolenách čierne chrániče. „Je to vyšľachená saská koza. Ktovie, možno mala prapredka kamzika,“ povedal s úsmevom M. Oriechčík a vysvetlil, prečo sa volá Róza. „Lebo je rohatá a začína sa to na r. Mali sme ešte jednu kozu, tá sa volala Božena, lebo bola bezrohá. Božena bola tichá, Róza je mekotavá, stále blačí a háda sa so mnou. Chcela by, aby som s ňou stále chodil na prechádzku po záhrade. Ale všetko obzerie. Maliny, slnečnicové aj kapustné listy. Je to potvora, ale užitočná. Dáva mlieko, z ktorého robím syr.“

Bleskový kozí syr

Milan Oriechčík práve podojil kozu Rózu a ukázal nám, ako z neho za desať minút urobí kozí syr.

Kozie mlieko je vraj zdravšie ako kravské. Hovorí sa, že je elixírom krásy a dlhovekosti. Obsahuje viac vápnika, je dobré na trávenie, pomáha proti stresu, alergiám, rakovine, posilňuje imunitu. Napriek tomu ho u nás málokto pije.

„Ani u nás kozie mlieko nejde veľmi na odbyt, ale keď z neho urobím syr, všetci ho zjedia,“ povedal M. Oriechčík. Mlieko nalial do hrnca, zohrial na 35-40 stupňov a nalial do neho kľag - syridlo. Kupuje ho v obchode, liter stojí 33 eur. Na tri litre mlieka dáva jednu kávovú lyžičku syridla, ale najskôr ho zriedi v pohári teplej vody. „Za stáleho miešania ho vlejem do mlieka a nechám pôsobiť, kým sa nesečne syr. Potom ho odstavím, dolejem pol litra horúcej vody, ktorá proces urýchli. To som sa naučil od bačov. Rozhabarkujem, syr o chvíľu sadne a oddelí sa od neho srvátka. Do syra pridávam cesnak, papriku alebo pažítku, aby mal lepšiu chuť. Precedím cez sitko na rezance a mokry syr je hotový. Môže sa hneď konzumovať.“

Z troch litrov kozieho mlieka vznikla asi 300 - 400-gramová hrudka syra. Keď chce údený, namočí ho pred údením na dvadsaťštyri hodín do slanej vody. Chutí naozaj výborne.

Srvátku nevylieva, ale polieva ňou šrot, ktorým krmí sliepky.

Text i foto:

(BEA - MY Liptovské noviny)

Majstrovi mlčanlivého slova

Chatu Milana Rúfusa navštívil v októbri 2010 liečiteľ veršami. Pred dverami, pod zlomenou halúzkou, manželka Magda našla rukou napísané slová adresované básnikovi.

17. 10. 2010
Majstre,
Boh krádil moje kroky a sedím
s ľuďmi a hrají.
Kavická ešte sepla a koberec
visí pod nohami.
Píšete, že slova dedičstva po Vás
poznám, hovorím ich pre Vás, keď
keď básnika je nemá.
Bohľadom mliekom k Vám mu hrobu
a knova vidím Vás Závažnú Porubu.
Plískou, hárkou a vďakou Váš
ovo naseny v rannom mýtení
v srdci
Petr. Ladislav Kamenčík
- psychosociálny
PS: Už len mrievkovník Vášej
drahšej mamy chýba!

Vzájomne sa učíme a poznávame

V sobotu 9. októbra 2010 50-členná delegácia Závažnej Poruby vycestovala na víkend do Bohuslavíc. Tvorilo ju vedenie obce, predstavitelia Jednoty dôchodcov, ŠK, riaditeľky materskej a základnej školy spolu so svojimi žiakmi a nechýbala ani FS Poludnica so sólistami Ivanom Broskom a Erikom Mackom, harmonikárom Tíborom Plchom a ľudovou muzikou DFS Ďumbier spolu s našimi chalanmi zo skupiny Súkromný pozemok.

Mosty priateľstva

Priateľské kontakty medzi Bohuslavcami pri Hlučine a Závažnou Porubou sa začali, ako som sa dozvedela, v roku 1974. Pri zrode týchto vzťahov stál Vladimír Mlynček st. a začali sa v Závažnej Porube ako inak – športom. Neskôr navštívili Bohuslavice poslanci, učitelia, riaditeľky škôl a členovia športovej organizácie Pokrok Závažná Poruba. Z tohto stretnutia sa okrem spomienok zachovala aj bohatá fotodokumentácia ako v Bohuslaviciach, tak aj v Závažnej Porube.

V 80.-tych a 90.-tych rokoch minulého storočia vzájomné návštevy ochabli. Zas sa obnovili až iniciatívou zo strany Bohuslavíc a to pri príležitosti 30. výročia využívania miestneho kultúrneho domu. Vtedy sa v nami pripravenom programe predstavila Poludnica a úspech sme zožali aj vďaka vystúpeniu našich gymnastiek. Potom prišli Bohuslavice do Závažnej Poruby a zúčastnili sa opäť športovej akcie a to futbalového turnaja O pohár starostu obce.

A tak sa stalo, že jeden rok bola Závažná Poruba v Bohuslaviciach a druhý rok zas Bohuslavice u nás. Vzájomné stretnutia upevňovali vzťahy, ktoré časom prerástli do priateľských. Starosta Bohuslavíc Ing. Kurt Kocián pre Porubské noviny uviedol: „Navzájom sa od seba učíme a vymieňame si skúsenosti zo všetkých oblastí spoločenského života. Bližšie sa poznávame a vždy si máme čo povedať, jeden druhého obohatiť myšlienkou i ponúkaným programom. Či už je to výstava paličkovanej čipky, ľudovoumeleckej tvorby našich občanov, či vystúpenie Vlašaniek alebo Poludnice, alebo koncerty

• Pamätník 2. svetovej vojny v Hrabyni

• Výstava ľudovoumeleckej tvorby občanov Závažnej Poruby v Bohuslaviciach

Chrámového spevokolu obce Bohuslavice. Kultúra a šport sa stali práve tým mostom, ktorý drží pevnejšie ako ten betónový.“

Pekne nás privítali a spoznávali sme sa

V cieľi našej tohtoročnej cesty v Bohuslaviciach nás privítal starosta obce Ing. Kurt Kocián, poslanci OcZ a veľa, veľa občanov. Po dobrom obede v priestoroch tamjšieho KD nasledovalo naše slávnostné prijatie v obradnej miestnosti obnoveného

• Ing. Kurt. Kocián (napravo) vďačne prijal Pamätnú plaketu Závažnej Poruby ako symbol trvajúceho priateľstva

obecného úradu. Po príhovore pána starostu sme sa všetci podpísali do pamätnej knihy. Členovia Jednoty dôchodcov nainštalovali expozíciu ľudovoumeleckej tvorby občanov Závažnej Poruby, ktorá sa tešila veľkému záujmu a pozornosti. Občanov nepozýval len obecný rozhlas, ale aj zborový bohuslavický farár po rannej svätej omši povolal veriacich k návšteve tejto výstavy. Je pravdou, že dvere vo výstavnej sieni sa nezatvorili po celú dobu sprístupnenia.

Večer sa uskutočnil slávnostný program v kultúrnom dome, ktorý na úvod obohatili domáci účinkujúci. Po ich pestrom a zábavnom vystúpení sa na pódiu vystriedali naši

žiaci i „dospeláci“, speváci a tanečníci, ktorí divákov zaujali a vytvorili úžasnú atmosféru. S prestávkami celý program trval takmer tri hodiny. Jedno prekvapenie striedalo druhé a vyvrcholením večera sa stalo vystúpenie Poludnice a ich spoločný tanec Ej, Zuzanka..., kde sa už prítomní nerozlišovali na účinkujúcich a divákov. Na záver k dobrej nálade prispela porubská skupina Súkromný pozemok. Chalani zahrli do tanca a prekvapili aj výbornými pesničkami z ich vlastnej tvorby.

Kostol, škola, múzeum

Na druhý deň ráno sme navštívili kostol Najsvätejšej Trojice, kde sa nám predstavil i Chrámový spevokol, ktorý nás zaujal nielen vekovým zložením – od mládeže až po dôchodcov, ale získal si nás aj pútavým repertoárom. Neskôr sme sa zastavili na mieste odpočinku Bohuslavčanov v blízkosti nádherného chrámu. Modlitbou sme si uctili pamiatku tých, ktorí už nie sú medzi nami.

Neskoršia návšteva základnej školy potešila hlavne našich školákov a pani učiteľky. Nielen triedy, ale aj chodby a vlastne celá škola s areálom boli pekné, prerobené a našim žiakom sa tu veľmi páčilo. Hovorilo sa aj o moderných prvkoch vo vyučovaní a využití voľného času bohuslavických detí. Podmienky pre vzdelávanie a mimoškolské aktivity sú taktiež viac ako dobré, takže deti majú veľké možnosti seberealizácie.

Do programu sme mali tiež zaradenú návštevu opraveného Pamätníka 2. svetovej vojny v Hrabyni. Potom nám už nezostávalo nič iné, ako sa z našimi priateľmi z Bohuslavíc rozlúčiť a vrátiť sa späť domov. Viac o návšteve Závažnej Poruby v Bohuslaviciach nájdete na: www.bohuslaviceuhlucina.cs

Text: Nikola Stankovianska

PodĎakování

Jsem rád, že se naše další společné setkání vydařilo. Rovněž já i členové zastupitelstva a další občané vyslovují poděkování za uspořádání výstavy i krásný kulturní program, který ještě více prohloubil naše společné přátelství. Prosím o shovívavost tam, kde jsme museli improvizovat. Zaslám srdečné pozdravy všem v Závažné Porubě.

S přátelským pozdravem
Kurt Kocián, starosta

• Chrámový spevokol obce Bohuslavice.

Hudba, spev a tanec patrí k môjmu životu

Prišla, pozrela, zostala

V čase Mesiaca úcty k starším (24. októbra 2010) uviedol v kultúrnom dome v Závažnej Porube folklórny súbor Váh z Liptovského Mikuláša svoj program obsahujúci aj piesne a tance z našej obce. Vystúpenie súboru nás priviedlo k rozhovoru s umeleckou vedúcou Mgr. Máriou Palásthyovou, našou spoluobčiankou.

Mgr. Mária Palásthyová, rod. Kočišová

SVŠ Filakovo, Pedagogická fakulta v B. Bystrici M-TV, Štúdium choreografie pri Osvetovom ústave v Bratislave

Pedagogická a osvetárska práca:

ZDŠ Brezno, učiteľka

Krajské osvetové stredisko B.Bystrica, metódička pre detské amatérské folklórne súbory (1977-1990)

CVČ L. Mikuláš

ZŠ v Záv. Porube (1991/92)

ZŠ Demänovská cesta 5, L.Mikuláš od r. 1992

Tanečníčka vo folk. súbore:

Mladost pri PdF v B.Bystrici (1972-1976)
Partizán pri n. p. Biotika v Slovenskej Ľupči (1974-1986)

Choreografická tvorba vo folk. súboroch:

Partizán, Mladost

Upre Roma z Klenovca

Nadeje, folk. súbor Slovákov z Paríža

Spojár pri SOU Spojov v B. Bystrici

Váh z L. Mikuláša - 30 rokov

DFS Ďumbier z L.Mikuláša

DFS Brežňanka v Brezne

Príprava a réžia programov na FF Východná, FSP Detva, Jánošíkove dni v Terchovej, Stredoslovenský detský folklórny festival v Likavke, Dni Liptovskej Matky v Lipt. Sliačoch.

Najvyššie ocenenia za tvorbu: Na národnej úrovni získali „Cenu za choreografiu“: Priechodské podobenke (folk.súbor Partizán), Ofčiar a Bez Muziky (folk.súbor Váh z Lipt.Mikuláša), Leporelo (DFS Ďumbier L.Mikuláš)

Iné ocenenia: Bronzová medaila FF Východná za záslužnú prácu pre rozvoj festivalu. Ministerstvo kultúry SSR, Bratislava, 1986.

Bronzová plaketa za rozvoj ZUČ. Osvetový ústav, Bratislava 1988.

Cena Matice slovenskej za choreografickú tvorbu. Dom Matice slovenskej, Liptovský Mikuláš, 2004.

• Starosta P. Baráni podakoval Mgr. M. Palásthyovej za vystúpenie Váhu v Z. Porube – október 2010

Pani učiteľka, váš vzťah k folklóru je evidentný. No začiatok nebýva ľahký. Aký bol ten váš? Kedy a kde ste sa začali venovať tomuto druhu umenia?

Nevedomky a prirodzene od detstva. Hudba, spev, tanec a divadlo boli prirodzenou súčasťou života dedinky Konrádovce pri Filakove, kde som prežila detstvo a mladosť. Prvý ozajstný súbor, v ktorom som začala tancovať bol folklórny súbor MLADOST na Pedagogickej fakulte v Banskej Bystrici. O dva roky som tancovala simultánne už aj vo folklórnom súbore Partizán pri Biotike Slovenská Ľupča, v ktorom som účinkovala 12 rokov. Tam som začala navštevovať aj dialkové štúdium choreografie pri Osvetovom ústave v Bratislave.

Po roku učiteľovania v Brezne som nastúpila na Krajské osvetové stredisko v B. Bystrici, kde som 10 rokov pracovala ako metódička pre detské a amatérské folklórne súbory stredoslovenského kraja. V tých časoch som často chodila aj na Liptov do DFS Ďumbier, Váh a aj sem do Závažnej Poruby.

A ako ste zakotvili vo Váhu?

Bola to náhoda. Na jednom školení pre vedúcich folklórnych súborov, ktoré som organizovala, ma oslovili mladí vojaci z L. Mikuláša, či by som sa na nich neprišla pozrieť, že potrebujú pomoc.

Dohodli sme sa na termíne a ja som prišla, pozrela a zostala. Roky som dochádzala 2-krát týždenne večer na nácvik a ráno skorým autobusom späť do práce v BB. Počas materskej dovolenky som dochádzala len príležitostne na sústreďenia a nakoniec sme sa sem rozhodli presťahovať.

Odkiaľ čerpáte inšpiráciu a kde nachádzate zdroje pre choreografiu tanečných blokov?

V časoch keď som začínala sa ešte dalo nájsť veľa nového, scénicky neznámeho folklórneho materiálu.

K mnohým inšpiratívnym folklórnym materiálom som sa dostala najmä pri príprave scénických programov, ktoré som pripravovala a režírovala na folklórnych festivaloch a slávnostiach v Detve, Východnej, Terchovej, Likavke. Tiež pri metodologickej pomoci detským a amatérskym folk. súborom stredoslovenského kraja, čo bolo aj náplňou mojej práce na Krajskom osvetovom stredisku. Keď som začala spoluprácu s folk. súborom Váh, bolo potrebné vytvoriť pre nich dramaturgický plán. Postavila som ho na vtedy ešte málo známom, súbormi nespracovanom folklórnom materiáli zo stredného Liptova.

Moje prvé cesty za ich objavovaním viedli najprv do dedín v okolí L. Mikuláša. Za ujom Martinom Uličným do Ploštína, za tetou Zuzanou Štrkolcovou – Uheľoví (ako sa v Porube hovorí) aj do Záv. Poruby a za pani učiteľkou Boženou Devečkovou do Smrečian.

V októbri t. r sa Závažnej Porube predstavil folklórny súbor Váh z Liptovského Mikuláša. V čom spočíva špecifikum tohto súboru?

Súbor Váh vznikol v r. 1979 ako vojenský súbor pri Vysokéj vojenskej technickej škole SNP v L. Mikuláši. Chlapci vojaci, dievčatá zo stredných škôl.

Prvý rok nacvičili východoslovenské tance, potom v ďalšom roku pod usmernením Ľudky Štrkolcovej Fašiangy z Ploštína a rok nato som tam nacvičila pásma hier z okolia L. Mikuláša. Neskôr pribúdali tance, programové bloky (Regúti, Zuzkina svadba, Keď odchádzaš, Maľované ozveny,...) najprv z Ploštína, Z. Poruby, Smrečian, neskôr aj z iných obcí Horného a Dolného Liptova. Takže dnes už môžeme povedať, že Váh je vzorným reprezentantom Liptova doma i v zahraničí.

Takýto súbor musí niekto viesť po stránke organizačnej i umeleckej. Je to kus tvrdej práce. Možno priblížiť postatu vedenia súboru?

Po organizačnej stránke sa vo vedení súboru vystriedalo veľa ľudí. Prvým, s ktorým som sa ja stretla, bol kpt. Oravkin. Šikovný organizátor, Horehronec z Heľpy, ktorý mi ale chcel hovoriť aj do tvorby a tvrdil, že „požiadavkou armády sú rady a diagonály“. Ja som sa ale nedala a robila som si ďalej podľa svojho.

Títo vedúci sa každú chvíľu striedali, väčšinou riešili organizačné zabezpečenie vystúpení, uvoľnenie chlapcov zo služieb, dopravu, šitie krojov... Finančne to vtedy pokrývala vysoká vojenská škola. Po novembri 1989 už bolo čoraz menej peňazí na kultúru, ale ako vojenský súbor sme nesmeli prijímať za vystúpenie honorár.

Tak sme si založili aj Občianske združenie priateľov FS Váh.

Po mnohých pokusoch z radov vlastných členov súboru viesť tento súbor sa stala vedúcou Mirka Palanová. Ona teraz nesie na svojich pleciach nielen umeleckú, ale aj náročnú organizačnú prácu súboru.

Je to veľká zodpovednosť voči objednávateľom vystúpení i voči divákovi, voči členom súboru aj ich rodičom. Je to dennodenná drobná organizačná práca, ktorej sa netleska. Vidieť ju len vtedy ak náhodou niečo zlyhá, a nevidieť keď všetko ide ako po masle. Ale bez nej by takýto rozbehnutý kolos nemohol jestvovať.

Tá umelecká stránka je viac na očiach. O priazeň publika musíme vždy odznova bojovať, lebo ak bolo niečo dnes dobré, zajtra už divák čaká ešte viac. A stále je čo vylepšovať. V čom teda spočíva naša práca?

My, ako tvorcovia programov a choreografií, nesieme na trh svoju kožu. Z množstva krásnych ľudových piesní, tancov a zvykov musíme vybrať iba tie, ktoré uvedieme na scénu – to je dramaturgia. Potom vybrať melódie, zoradiť ich, naplniť tanečnými krokmi, priestorovou kresbou, obliecť do kroja – to je choreografia. O tanečnú prípravu tanečníkov sa starajú naši taneční pedagógovia. Potom treba s tanečníkmi, muzikantmi a spevákmi nacvičiť nový program, dotiahnuť to scénicky aj režijne.

Som hrdá na to, že všetky tieto funkcie už dnes robia naši odchovanci, niektorí dokonca vyštudovali aj na Vysokej škole múzických umení v Bratislave:

• Päťročná Marika Kočišová: „Budem tanečnica.“

choreografiu (Mirka Palanová), tanečnú pedagogiku (Evka Ohradánová, Simonka Dikaszová, Ďuro Ďuriš). Ostatní pri NOC (Národné osvetové centrum) v Bratislave, alebo v súčasnosti si dopĺňajú vzdelanie diaľkovým štúdiom pri SZUŠ v L. Hrádku (J. Štrkolec, E. Bernáthová, M. Košová, M. Žabková, J. Adamík, M. Dvorožňáková-Fuzáková, L. Šupejová – Bačkorová).

Dozvedeli sme sa, že každý súbor má zložku tanečnú, spevácku i hudobnú. Možno povedať aj o tejto skutočnosti pár slov?

My máme len tanečnú a hudobnú zložku. Speváci a speváčky máme zo svojich radov. Aj keď boli snahy osamostatniť spevácku zložku, nakoniec stroskotali na tom, že všetci chceli aj tancovať. Tak si zaspievame, aj zatancujeme sami. Ale samozrejme dobrých spevákov radi privítame.

A ako to funguje vo vnútri Váhu?

Členovia súboru žijú aj svoj „vnútro-súborový život“. Organizujú si spoločné výlety, lyžovačky, medzisúborové futbalové a volejbalové turnaje, chlapci stavajú dievčatám máje,...

Keďže do Váhu chodili a chodia aj šikovné a pekné Porubanky, tiež ich každoročne na Veľkú noc prídu vyoblievať. Tak ako sa patrí – v kroji, so spevom, hudbou a s veľkými vedrami vody.

Určite si vediete kroniku úspechov a zaznamenávajú úspešné vystúpenia. Ktoré okamihy považujete za „medzníkové“?

Súbor vznikol asi pod šťastnou hviezdou, lebo úspechy žiaľ už od prvých rokov.

Na súťažiach armádnej tvorivosti vždy získal niektorú z cien na prvých priečkach, neskôr sa stal 13-násobným laureátom armádného festivalu Folklórny TURIEC v Martine aj Folklórny Trenčín. Neskôr i na „civilnej“ pôde získaval popredné ceny.

Na celoštátnych súťažiach choreografií sme získali ceny za choreografie „Ofčiar“, „Bez muziky“, „Po Štrbsky“. V posledných rokoch sa zúčastňujeme celoštátnej súťaže sólistov tanečníkov Šaffova ostroha v Dlhom Klčove, odkiaľ sa hrdo vraciame so zlatou, striebornou, či bronzovou ostrohou. V tomto roku to boli dve zlaté ostrohy.

Pri uvádzaní vystúpenia Váhu v Z. Porube zaznelo, že tento súbor je tak trochu aj porubský. Určite predstavuje aj „finál“ dlhoročného pôsobenia L. Štrkolcovej v detskom Ďumbieri a je i miestom účinkovania viacerých Porubänov. Určite to nebude navyše, keď

• Šarmantná tanečnica Mária z Partizánu v Slovenskej Ľupči pred vystúpením

predstavíme pamätníkov a uvedieme niektoré mená porubských folklóristov.

Na tomto mieste sa chcem poďakovať tým, ktorí mi vždy ochotne pomohli, poradili, pesničku zaspievali, priblížili časy svojej mladosti. Kľúčom k ich domovom a srdciam bola Ľudka Štrkolcová, s ktorou som ešte ako mladá „copatá“ metodička z kraja chodila za tetami Agnetovými, tetou Jambrichovou, pani Martou Valentovou – vtedajšou vedúcou folklórnej skupiny Poludnica. Keď som si za nový domov vybrala túto peknú dedinu, často som sa pristavila u pani Márie Agnetovej, tety Barániovej, tety Rúfusovej. Obdivujem, ako pekne vie svoje myšlienky ukladať do slov teta Kulhavá, ale i nádherné insitné rezbárske umenie jej manžela a tiež uja Petra Staroňa. V mene súboru ďakujem aj za krpčeky od starkej našej tanečnice Zuzky Staroňovej.

Najčastejšie som presedela dlhé večery v kuchyni u tety Zuzany Štrkolcovej. Z jej rozprávania a životného príbehu sme potom vo Váhu spracovali aj pekné a myslím aj poučné pásmo **Zuzkina svadba**.

Uviedli sme ju k 70. výročiu ich sobáša.

Dovolím si uviesť úryvky z jej rozprávania (fonetický prepis): „Sedemnáť mi bolo, keď ma na Veľkonočnú nedeľu prišli pítať za Mateja Štrkolca. On bou o devet rokov odo mňa starší. Nie, ja mám frajera, já ňejdem! Peter, Peter Hlatký sa písau, ále ňebou mi súdeňí. ...“

„Ále ňeodišli (pytači) kím som ňepovedala, že idem. A o mesiac sa už svatba konala.“

„O pou noci (na svadbe) ma Peter prišieu vykrútiť. - „Dovoliš Zuska?“ „Dovoliť Peter.“

- „Po sobáší sme s Matejom ostali sami. A ňebou planí, naozaj ňebou planí... Šesdesiat rokov zme prežili spolu. Nezodvinú na mňa ruku, aňi zle mi nepovedau

Štvoro detí sme chovali a štrnásť krsniat zme boli krstiť spolu. Mať mi umreť pre desať rokmi. A čo nás po toľko časi spolu držalo?

Zotepovednosť, pracovitost', láska a úcta jeden gu druhiemu.

A čo búh spojiu, člověk nerozlučují!“

Je známe, že ste natočili na holohumnici v Galkovie humne film, ktorý zaznamenal mnohé piesne a tance zo Z. Poruby. Stal sa vzácnym dokumentom. Čím vás oslovil práve porubský folklór?

V prvom rade sú piesne, tance a zvyky každej obce na Slovensku svetovým originálom.

Tak je to aj tu v Závažnej Porube. Sú iné, alebo aspoň trochu odlišné od susedov, aj keď v mnohom majú spoločné črty.

Urobiť výskum a zdokumentovať ho som považovala za svoju povinnosť. Pomocou domácich nadšencov vo folklórnej skupine Poludnica, Ľudky Štrkolcovej a pracovníčok Okresného osvetového strediska v L. Mikuláši Nadky Gilániovej a Danky Fiačanovej, sa nám podarilo dostať do Galkovie - dnes už do môjho - humna pracovníkov Umenovedného ústavu Slovenskej akadémie vied pod vedením Dr. Klimenta Ondrejku, CSc.

Žijeme v dobe, keď technika robí kultúru a človek sa stáva konzumentom ponúkaného. Čo vás najviac znepokojuje a čo najviac teší z hľadiska kultúrnej tvorivosti a aktivity nositeľov tradícií národa?

Nositelia tradícií, žiaľ, vymierajú. S nimi odchádza aj naše kultúrne dedičstvo. V určité večerné hodiny sú naše ulice ľudoprázdne. Sadnúť si spolu a len tak sa porozprávať pred domom, sa akosi vytratilo. Zažívame sa do svojich príbytkov a pozeráme sa všetci na to isté, ale každý sám. Ešteže sa aspoň na ulici pozdravíme. Spoločné stretnutia pri práci a zábave,

• Choreografku súboru neminuli vedrá vody ani v roku 2010. Po veľkonočnej kúpačke ju tanečníci z Váhu poriadne povykrúcali pred príbytkom v Z. Porube.

kde sa prirodzene preberali stáročiami preosiata tradície sú v nenávratne. Najviac mi je smutno z toho, že prečo sme to dovolili! Prečo si tak málo vážime to svoje a nekriticky preberáme to cudzie?! Pochodila som veľa krajín a viem prečo fandím Bretóncom, ktorí sa každý piatok a sobotu stretávajú v niektorej blízkej obci a bez ohľadu na svoj vek dlho do noci tancujú pri gajdách a heligónke svoje tance. A verte, že sú vďaka tomu v dobrej kondícii telesne i duševne. Závídím aj Maďarom, ktorí dostali ľudové tance do školských osnov nielen formálne, ale ich tam vyučujú taneční majstri, takže každé dieťa ovláda tanečnú abecedu ľudového tanca svojho národa. A v ďalekej Brazílii, z ktorej sme sa len nedávno vrátili, ma prekvapili potomkovia nemeckých prisťahovalcov – gauchovia (gaušovia) - pôvodne pastieri dobytky, ktorých poznáte z telenoviel. Oni na to, aby sa gauchami mohli stať, musia ovládať 30 svojich pôvodných ľudových tancov. Tí, ktorí tam s nami účinkovali, boli na poslednej súťaži na 5. mieste z 5000 takýchto zoskupení! No úžasné, akú úctu ku svojej kultúre majú!

Teší ma, že aj u nás sa začali mladí, a to nielen zo súborov, vracáť k tancovaniu pre seba, nie pre divákov. Vznikajú zábavy, na ktorých sa robí „škola tanca“ – a na základe starých filmových nahrávok naštudované tanečné kroky sa vracajú do života s pôvodným poslaním -zatancovať si pre seba, pre radosť.

Verím, že sa rozšíri i do našich končín. Prvé lastovičky sme robili aj my pri podujatiach súboru Váh.

Snaď raz pochopíme, aké poklady vytvorili naši predkovia a sú hodné toho, aby ostali živé.

Pieseň a tanec predstavuje odkaz predchádzajúcich generácií, ako doma, tak i vonku. So súborom ste prešli kus sveta. Vzniká priehrada medzi národným a svetovým posolstvom dávnych čias?

Neviem, či nejaké významné svetové posolstvo existuje. Viem len, že na medzinárodných folklórnych festivaloch sa tancom a piesňou svojho ľudu spoznávame navzájom.

Je v nich totiž zakódovaná duša každého národa.

Dnes sa už mladí všade na svete dohovoria anglicky.

V časoch mojej mladosti sme sa dohovoria tiež - očami, úsmevom, pri spoločnom tanci a keď bolo treba aj rukami - nohami.

A po pár dňoch sa lúčime so slzami v očiach. Ostávajú spomienky a ľudia z ďalekých krajín chcú spoznať malé Slovensko, kde sú takí dobrosrdeční mladí ľudia. A my si zase na mape sveta za-

značíme nové miesta, kde máme nových priateľov.

Pekne nám to povedal José Nivet - Francúz, ktorý sa naučil po slovensky – „ste najlepšimi veľvyslancami svojej krajiny...“

Stretli sme sa v čase, keď sa dni ponáhľajú do Vianoc. Myslím, že koledy a zvyky Vianoc by nemali chýbať v žiadnej rodine. Zvyk prichádza zväčša tam, kde zadriemalo aktuálne a navonok ho supluje. Majú teda koledy, vinšovníci a Betlehemci v tejto dobe šancu?

Naši predkovia nemali ľahký život. Často to bol boj o každodenné prežitie. Napriek tomu si myslím, že mali pestrejší život ako my. Každý deň, každá udalosť v rodine, každý sviatok mal svoje špecifické miesto v ich zvykosloví. Obdobie Vianoc a zvyky s ním súvisiace patria svojím posolstvom dobra, znovuzrodenia, vnútornej sily a krásy k tomu najkrajšiemu z nášho dedičstva. Oživiť ich aj tam, kde sa na ne už zabudlo, sa ešte stále dá. A určite sa oplatí. Nielen v scénickej podobe, ale obohatiť sviatky najmä v tej dôvernej rodinnej atmosfére.

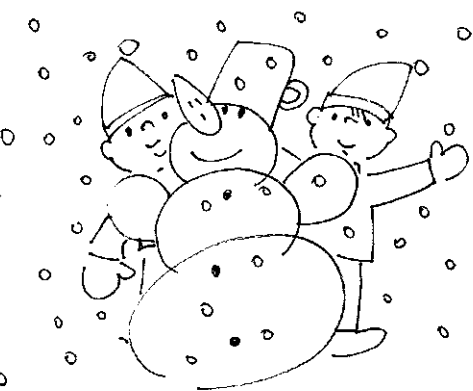
A ešte niečo. Ďakujem za pozvanie na tento rozhovor a lúčim sa jedným z vinšov, ktorý tu v Z. Porube pred rokmi zapísala Ľ. Štrkolcová:

A ja vám vinšujem mier vo vašom dome by ste vedno žili sťa plody na strome, aby práca bola pre Vás potešením a omyly iných poučením.

A Vaša komora nech vždy bude plná, chleba, mäsa, vajec, pšeničného zrna. Aby ste v pokoji život prežívali a za toto vinšovanie dačo nám aj dali. Vinšujem vám požehnanie sviatky!

Ďakujem za rozhovor.

Dušan Migaľa

Rada mládencom

Nikdy si neberte dievča,
s ktorým sa dá žiť.
Berte si len také,
bez ktorého sa žiť nedá!

L ako Londýn a Ľudia – nerozlučná dvojka

Do hory bez chleba a do mesta bez peňazí nelez. Túto radu ste možno už niekde počuli. Ja by som ju upravila: Do mestského parku so sušienkami nelez. Hlavne nie v Londýne.

Veverička – masový zabijak raňajok

Ak ste si mysleli, že vo veľkých mestách treba byť na pozore pred vreckovými zločincami, rôznymi násilníkmi a radšej sa v noci nepotulovať len tak po uliciach, tak vás asi prekvapí vyhlásenie, že najväčší strach v Londýne vo vás za bieleho dňa vyvolá krdeľ divých husí a kačiek. Určite teda, ak sa rozhodnete, podobne ako ja, dať si v parku svätého Jamesa zopár sušienok. Najskôr k vám priskočí veverička. Než si pomyslíte: „Jéé, aká je smelá a ako je blízko pri mne, idem si ju vyfotografovať,“ tak sa nebezpečne približuje k vašim raňajkám a v jej očiach zrazu zbadáte to odhodlanie vrhnúť sa ne. Preto sa radšej postavíte s tým, že to zjete po ceste. To je však osudová chyba. V momente máte pred sebou huf husí a kačiek, ktoré klepotajú zobákmi a chcú presne to isté, čo veverička – obráť vás o posledné jedlo v ruksaku. Pri tomto nebezpečenstve vám veru nepomôžu ani tie najnovšie obranné prostriedky ako je paralyzér či slzný sprej najlepšie jednoducho bude, keď pustíte sušienky na zem a vezmete nohy na plecia. Darmo sú po celom parku nápisy so zákazom kŕmenia miestnej fauny. Tieto zvieratá sú už, bohužiaľ, natoľko zžití s ľuďmi, že zákazy sú úplne zbytočné a keď nedostanú, na čo sú zvyknuté, sú schopné sa na vás vrhnúť a neskúseného turistu vydesiť priam k smrti.

• Veverička v parku sv. Jamesa.

Londýn je všetko – len nie pokojné mesto

Keď sa však nenecháte vyviešť z miery zvieratami v parku a dáte Londýnu druhú šancu, je k vám zrazu láskyplný a nanajvýš mierumilovný. Trochu tesný, hektický, hutný, myšlienkovito otvorený a zároveň svojím spôsobom bezohľadný – či si to pripustíte alebo nie, v Londýne sa z vás stal jeden z pätnástich miliónov.

• Victoria station, známa tiež ako London Victoria je po Waterloo druhou najrušnejšou železničnou stanicou v Londýne.

To znamená, že skutočne nikoho tam nezaujímame. Môžete spať celé popoludnie v parku, môžete vôjsť do akejkoľvek reštaurácie len za účelom vymočenia sa, môžete vstúpiť do baru v teplákoch s rukavami a na jednom toniku tam sedieť do štvrtej do rána a skutočne nikto, ale nikto sa vás nebude pýtať, čo to robíte.

Moje dojmy potvrdzujú aj štatistické údaje. Londýn je podľa EUROSTATu najľudnatejším mestom a metropolitnou oblasťou Európskej únie. Patrí medzi 25

• Divadlo Palace na Cambridge Circus vo Westminster City. Divadlo bolo otvorené ako kráľovská anglická opera v roku 1891.

najľudnatejších miest sveta a svojou hustotou obyvateľstva, ktorá je niečo málo pod päť tisíc ľudí na kilometer štvorcový, viac ako desaťnásobne prevyšuje britský priemer. Kto má fóbiu z ľudí, v Londýne by skutočne trpel. Sú všade. Sú ich stovky. Rôznej farby pleti, rôzneho veku, rôznych tvarov i vôní. Dokonca sa častokrát nevyhnete ani priamemu fyzickému kontaktu, lebo jednoducho nie je miesto. Napríklad v metre.

Londýnske metro, oficiálne pomenované London Underground, ale skôr známe ako Tube, je svetovo prvým podzemným systémom železníc. Paradoxne, aj keď približne päťdesiat päť percent celej siete je nad zemou. Tube je tvorený viac ako štyristo kilometrami koľají a dvesto sedemdesiatimi stanicami. Po šanghajskom metre je to druhý najväčší metro

systém na svete. V súčasnosti sa spoločnosť Transport for London, vlastníaca a prevádzkujúca tento systém, potýka s problémom starých vlakových súprav a celkovou nedostatočnou kapacitou starých staníc metra. To však Londýňčanov neodrádza od jeho používania, a preto mohlo Tube v roku 2007 v rámci Európy obsadiť druhé miesto (prvé obsadilo metro v Paríži) v počte prepravených osôb za rok. Bolo ich viac ako jeden bilión.

Kolínska, smažená slanina, pivo v plastovom pohári a gay láska na dobrú noc – jeden deň v Londýne

Keď už sa dostanete do Londýna, rozhodne nepočítajte s tým, že vám jeden deň bude stačiť. Za jeden deň síce môžete stihnúť tie najväčšie turistické atrakcie, medzi ktoré nesporne patrí Buckinghamský palác, Big Ben, Westminster Abbey, Tower Bridge, či Hyde Park, ale vôbec sa nenasýtite londýnskej atmosféry. Tá je samozrejme, ako to už vo veľkých mestách býva, iná ráno, iná o obed, večer a v noci.

Raňajšiu atmosféru najlepšie pocítite medzi ôsmou a deviatou na Victoria station. Táto stanica je hlavná železničná a autobusová stanica v centre, ale zároveň stanica metra a akýsi styčný bod medzi centrom a okrajovými časťami mesta. V týchto hodinách ľudia idú do práce. Na stanici je preto okrem čerstvej kávy a rýchleho občerstvenia cítiť čerstvá kolínska a mozgový potenciál, ktorý sa snaží každý naštartovať. Dopoludnie je venované anglickým raňajkám. V takmer každej kaviarni či reštaurácii sa podávajú typické britské raňajky, ktoré sú zložené z usmaženej slaniny, grilovanej klobásky a vajec – väčšinou v podobe volského oka. Častokrát doplnené grilovanou paradajkou a šampiňónmi. Ako príloha sa podáva toast s maslom. Keď si k raňajkám objednáte čaj, neopýtajú sa vás aký. Au-

• London Eye alebo Londýnske oko je 135 m vysoké ruské koleso, postavené pri príležitosti milénia v roku 1999. Pôvodne malo na mieste stáť len do roku 2005, no stala sa z toho obľúbená turistická atrakcia, ktorú za prvý rok a pol svojej existencie navštívilo osem a pol milióna ľudí, preto Lambethská rada rozhodla o jeho trvalom uchovaní.

tomaticky sa totiž servíruje silný čierny čaj s mliekom, tzv. english breakfast. Túto lahôdku domáci jedia aj o dvanástej. V podstate Briti nezvyknú obedovať, pretože majú stále dostatok energie z raňajok. Ich ďalším hlavným jedlom je potom večera. Odtiaľ pochádza aj prekladový oriešok slova dinner. V mnohých slovníkoch sa prekladá ako večera, v skutočnosti však znamená hlavné jedlo – či už obed alebo večeru. Na poludnie a v priebehu popoludnia je tak v meste relatívny pokoj.

• Typické anglické raňajky.

Ľudia sa začínajú v uliciach objavovať zase okolo piatej - šiestej, keď je už aj väčšina obchodov zatvorená – dokonca aj tie v centre. To je napríklad oproti Prahe celkom prekvapujúce, pretože na Václavskom námestí ešte aj o deviatej večer nakúpíte topánky alebo oblečenie. V tomto sú Briti dôslední – keď padla, tak padla a začína sa siesta alebo skôr večerná zábava.

Pravdepodobne z dôvodu nepriaznivého počasia v priebehu celého roka sa Londýňania, keď už je slnečno a teplo, večer nechodia zabávať do podnikov, ale pred ne. Kúpia si v bare pivo, častokrát v plastovom pohári, hodia tašku k najbližšiemu stĺpu pouličného osvetlenia a len tak stoja pred vstupom do podniku so svojimi kolegami a kamarátmi. Keď sa po večer prechádzate štvrtami ako Leicester Circle či Soho, na každom rohu natrafíte na zhľuk ľudí stojacich pred krčmou, pričom vo vnútri je väčšinou prázdno.

• Piccadilly street z pohľadu druhého poschodia londýnskeho autobusu. Ulica Piccadilly dostala meno po krajčírovi Robertovi Bakerovi, ktorý v sedemnástom storočí šil tzv. piccadilly – tuhé golieri s oblúkovými rohmi a širokou čipkou alebo perforovanými krajinami, ktoré boli veľmi obľúbené a Robertovi vyniesli majetok.

V centre Londýna sa v noci nie je v podstate čoho báť. Všetci sú tam za tým istým účelom – zabaviť sa. Bary a kluby sú ako-tak plné aj uprostred týždňa a pre nás stredoEurópanov je v nich hlavne stále niečo, na čo sa dá pozerieť. Zase len ľudia! Černoši, aziati či bieli. Miestni alebo turisti – v podstate ich nerozoznate. Väčšinou mladí. Homosexuáli, transexuáli alebo jednoducho veľká queer komunita. V najnovších modeloch od svetových módnych návrhárov alebo len tak v džínach. Na prvý dojem určite zostanete zarazení a možno trochu nesvoji. Nad ráno sa po meste prechádzajú už len skutoční vytrvalci alebo turisti, ktorí si neobjednali nocľah. Preto tak môžete na uliciach vidieť mladých ľudí s kvalitnou turistickou výbavou ako vedľa bezdomovca, ktorý spí len na kartóne, v spacáku prečkávať noc. Alebo uprostred Trafalgarského námestia stretnúť párik zamilovaných chlapcov, ktorí sú na prvý pohľad k nerozoznaniu od dievčat. Ak ste

• Ľudia postávajúci pred podnikom John Snow v štvrti Soho. John Snow bol doktor, ktorý objasnil vypuknutie cholery v roku 1854 v Soho. Zdrojom nákazy bola miestna mestská pumpa na pitnú vodu. Nedáľko tohto baru má John Snow pomník v podobe pumpy.

v tom momente zatúžili po romantickej prechádzke okolo vysvietených historických pamiatok, budete sklamaní. Väčšina monumentov je o tomto čase už zahalená v tme. A tak si Londýn žije pokojným nočným životom, kým sa zase ľudia nevyroja do práce.

Určite je to mesto, v ktorom bez veľkej dávky trpezlivosti a tolerance neprežijete. Rozhodne treba Londýn navštíviť s otvorenou myšliou a neustálou myšlienkou, že to, na čo nie sme zvyknutí, nie je automaticky zlé, zvrhlé, či škandalózne.

Text i foto: Karolína Brosková

Demografické údaje obce Závažná Poruba k 30. 11. 2010

Počet obyvateľov celkom:	1243
z toho dospelých:	1068
detí:	175
Priemerný vek:	42,08 roka
Zmeny v tomto roku:	
prihlásených	22
odhlásených	20
narodených	13
zomretých	14

V tomto roku sa narodili:

Sebastián Argaláš, Peter Agnet, Markus Hladký, Peter Hodža, Jakub Holly, Marián Holly, Nela Jedličková, Klára Kováčová, Matej Križka, Ján Nahálka, Sára Porubenová, Richard Sabadin, Sára Valentová

V tomto roku nás navždy opustili:

Mária Agnetová, Matej Betko, Vladimír Duda, Miroslav Fenik, Viliam Hladký, Želmíra Jambrichová, Ing. Milan Jurečka, Zdenka Kabzanová, Ján Kulhavý, Martin Kurtík, Ján Leštan, Ladislav Piatka, Mária Valentová, Jolana Vongrejová, Zuzana Vretenárová

Spievajme si spolu deti, nech tá pieseň svetom letí...

28. októbra sme sa škôlkári, školáci s pani učiteľkami stretli v telocvični základnej školy. Prišli nám zahrať, zaspievať a niečo nás aj naučiť hudobníci Vaškovci zo Žiliny. Prijemne nás oslovili hneď prvou piesňou „Bolo raz jablčko krásne...“. Získali si ňou aj tých najmladších a o dobrú zábavu bolo postarané. Spoločne sme si zaspievali aj „Tancuj, tancuj,...“, „Malička som...“ a naučili sme sa aj novú pesničku o gitare. Neostalo len pri speve. Hudobníci starších školákov vyskúšali a menších naučili, čo je: notová osnova, husľový kľúč, štvrtová, polová nota, pomlčka... Za správne odpovede rozdávali sladučké odmeny. Milo nás prekvapili aj pesničkou z repertoára Jany Kirschner „Pokoj v duši...“. Rozlúčili sme sa veľmi spontánne.

Vaškovci nás všetkých pozvali na „tanečný parket“, a tak tancovala a spievala celá telocvična.

Myslím, že tento koncert všetkých spojil, potešil a rozveselil.

ZH

ŠKOLSKÉ ZRKADIELKO

Lampiónový sprievod

Dňa 5. novembra sme mali lampiónový sprievod. Začiatok bol o 17:30 pri cintoríne. Išli sme po Novej ulici a koniec sme mali pri materskej škole. Tam sme sa stretli so škôlkarmi, ktorí išli inou trasou. Pri materskej škole nás čakali rôzne dobroty a čaj. Popri tom sme sa naháňali a šantili s kamarátkami. Okolo 19:00 sme išli domov.

Kristínka Haviarová, 2. ročník

Lampiónový sprievod začal pri cintoríne, kde sa všetci stretávame. Vybrala som si modrý lampión s tigrom. Spolu s mamou sme zapálili sviečku v lampióne a išli sme cez dedinu. Potme nám lampióny pekne svietili. Cieľ cesty bol pri škôlke. Tam vypustili lampióny šťastia a každý si niečo prial. Čakalo nás tam bohaté občerstvenie a teplý čaj. Chvilu sme sa hrali a naháňali. Potom som sa odfotila pri veľkých tekvičiach. Bol to príjemný večer.

Andrejka Ilanovská, 2. ročník

Mne sa na lampiónovom sprievode páčilo tak, ako každý rok. Aj prechádzka dedinou, keď bola tma. Pekné boli veľké tekvice, ktoré doniesla teta Trégerová. Keď sme zaspievali, dala nám cukrík alebo lízatko. Pani učiteľky púšťali lampióny šťastia, tie sa mi veľmi páčili.

Veronika Bukasová, 2. ročník

Minulý týždeň sme boli na lampiónovom sprievode. Bola som tam s mamkou, ocom a mojou sestrou Júliou. Začínali sme pri cintoríne, potom sme išli cez Novú ulicu ku škôlke. Bolo tam dobré občerstvenie, ktoré pripravili naše mamy a pani učiteľky. A keďže mám bezlepkovú diétu, tak mi mamka nabalila sladkosti. Veľmi sa mi to páčilo, teším sa na ďalší lampiónový sprievod.

Emilka Čurillová, 2. ročník

Každý rok sa koná lampiónový sprievod. Moc sa na ten deň teším. Tento rok sa konal 5.11. o 17:30 hodine. Išla som tam s rodičmi a mladšími sestrami. Začal pri cintoríne, kde sme si zapálili sviečky v lampiónoch. Sprievod išiel cez Novú ulicu a potom sme sa nasmerovali k MŠ. Tam už behali malé deti. Pani riaditeľka vypustila dva veľké lampióny. Jeden za škôlku a druhý za školu. Potom sa začala zábava s malým občerstvením. Veľmi sa mi tam páčilo a teším sa, že o rok sa zase stretne.

Natália Brziaková, 3. ročník

Dňa 5.11.2010 sme mali lampiónový sprievod. Stretli sme sa pri cintoríne. Sprievod išiel Novou ulicou až ku škôlke. Tam sme sa stretli so škôlkarmi. Obzerali sme si lampióny, ktoré krásne svietili. Niekomu aj zhoreli. Občerstvili sme sa dobrotami, čo nám priniesli naše mamy. Bolo nám dobre a už teraz sa teším na budúci lampiónový sprievod. Ďakujeme rodičom, že nám pripravili taký pekný zážitok.

Juraj Ilanovský, 4. ročník

Výlet do Bohuslavíc

V piatok večer sme si zbalili veci do rukšakov a išli sme spať. V sobotu ráno o 5:30 hodine sme vstávali, naraňajkovali sme sa a išli sme do Závažnej Poruby. Tam sme nasadli do autobusu a šlo sa do Bohuslavíc. Bolo tam pekne. Naobedovali sme sa v Bohuslaviciach. Ubytovali sme sa v jednom hoteli a išli sme predviesť naše vystúpenie, aj oni nám predviedli svoje vystúpenie a potom sme sa zabávali. Večer o 22:00 hodine sme išli do hotela. Osprchovali sme sa, napísali sme si o Bohuslaviciach, pozreli čo je v televízore a išlo sa spať. V nedeľu ráno sme si zbalili veci a dali do autobusu. Potom sme sa išli naraňajkovať. Po raňajkách sme sa hrali na ihrisku, pozreli sme si kostol a školu. Naobedovali sme sa v škôlke, dostali sme prekvapenie. Pozreli sme si uja rybára, ako chytá ryby a išli sme domov.

Chiarka Krkošková, 2. ročník

Do Bohuslavíc sme prišli pred obedom. Potom sme sa išli naobedovať do kultúrneho domu v Bohuslaviciach. Ubytovali sme sa v penzióne, kde boli bazény. Keď sme sa ubytovali, išli sme vystupovať. Po vystúpení sme išli spať. Na druhý deň sme išli do kostola v Bohuslaviciach a do školy. Vedľa školy bola škôlka, ktorú sme si tiež popozerali. Boli sme aj v múzeu vojakov.

Lenka Klocková, 2. ročník

Začiatkom októbra sme so školou išli na návštevu do Bohuslavíc. Cesta tam bola veľmi, veľmi dlhá. Po príchode nás privítal starosta obce. Potom sme sa išli ubytovať, ale nie na dlho. Museli sme sa ponáhľať na vystúpenie a aj tak sme tam prišli neskôr, lebo sme bývali najďalej. Naše vystúpenie sa im páčilo, tancovali sme Hru na murárov, Lúčne hry, mažoretky, gymnastiku s loptou a ľudovo – moderný tanec Podme bratia do Betléma. Spolu s Natálkou sme spievali piesne z Bobrov-

ca. Aj oni nám pripravili pekný program. Večer bola diskotéka. Na izbe nás bolo šesť a bola tam dobrá zábava. Na druhý deň sme išli do kostola, kde sme počúvali veľmi pekný spev ich zboru. Potom sme si prezreli ich základnú školu. Najviac sa mi páčila interaktívna tabuľa, škoda, že aj my takú nemáme. Výlet do Bohuslavíc bol super, ale mohol trvať aj dlhšie.

Hanka Štrkolcová, 3. ročník

Bohuslavice sme navštívili 10.10.2010. Zo Závažnej Poruby sme odchádzali o 7:00. Cestou nás zastihla kolóna. Keď sme tam prišli, tak sme sa najedli a ubytovali. Večer sme mali vystúpenie a program. Dostali sme aj darčeky. Po večeri sme sa s kamarátmi hrali na schovávačku. Večer sme zaspali veľmi unavení. V nedeľu sme boli pozrieť ako vyzerá škola v Bohuslaviciach a navštívili sme aj kostol. Domov sme prišli o 21:00. Všetko som vyrozprával mame.

Sebastián Kuzma, 4. ročník

9. 10. (sobota) sme cestovali do mesta Bohuslavice v Čechách. Český pán starosta nás pekne privítal. Neskôr sme šli na obed, potom na ubytovňu, kde sme sa vybalovali. Večer sme sa vrátili do kultúrneho domu a tam sme vystupovali. Aj oni nám spravili vystúpenie. Mne sa to veľmi páčilo. Dúfam, že aj my sme sa im páčili. V nedeľu sme šli do kostola, kde nám pekne zaspievali. Potom sme si prezreli ich veľikánsku školu. Poobede sme išli domov. Bol to super výlet.

Natália Petrášová, 4. ročník

Beseda o blanokrídlovcach

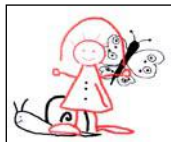
Dnes k nám do školy prišla teta Viera. Rozprávala o včelách, motýľoch a chrobákoch. Premietala nám o včelách, čmeliakovi zemnom a rozprávala, ako sa tie včely volajú. Priniesla nám ukázať aj zbierku motýľov a hmyzu. Potom dala pani učiteľke omaľovánky o včielkach, ktoré sme si poobede v družine maľovali.

Tereza Mernová, 2. ročník

Beseda o včelách

18.11. sme mali besedu o včelách. Teta z múzea nám premietala prezentáciu. Dávali sme veľký pozor, lebo sa to zanedlho budeme učiť v prírodovede. Bolo to zaujímavé. Dozvedel som sa všelijaké veci o včelích kráľovných, trúdoch, robotníkoch a úloch. Potom nám teta dala kvíz. Nakoniec nám ukázala vzorky motýľov, chrústov a iného zaujímavého hmyzu. Bol to pekný zážitok.

Martin Matejovie, 4. ročník

Chrániť všetko živé i neživé znamená chrániť seba samého

„Environmentálna výchova je neustále hľadanie odpovedí na neustále otázky PREČO? Je to hľadanie rovnováhy a harmónie v sebe a okolo seba.“ Betty Mršková

Prešlo dlhé obdobie, kým si človek začal uvedomovať svoju závislosť od prírody a tesnú spätosť s ňou.

Znečistený vzduch, voda, potraviny, do ktorých sa dostávajú znečistené látky z pôdy, ovzdušia, negatívne ovplyvňujú zdravotný stav človeka.

Otázka stavu prírody ako základnej zložky životného prostredia a jej ochrany sa v súčasnosti stáva otázkou celospoločenskou a celosvetovou, je preto potrebné, aby človek zmenil svoj doterajší vzťah k sebe samému i k životnému prostrediu, aby pochopil, že chrániť všetko živé i neživé okolo nás znamená chrániť seba samého.

Nato, aby sa vytvorili rozhodujúce základy zodpovedného vzťahu človeka k životnému prostrediu, je potrebné začať s realizáciou cielavedomej výchovy už od najútlejšieho veku.

V našej materskej škole v Závažnej Porube sa realizuje environmentálna výchova v spolupráci s NAPANT-om. Deti sa v rámci svojich vekových a individuálnych zvláštností oboznamujú s podstatou ekologických zákonitostí, rozvíja sa u nich, -hravou formou a priamym pozorovaním, odhaľovaním a riešením konkrétnych problémov, experimentovaním, analyzovaním, -estetické cítenie a formuje sa humánny a morálny vzťah k ochrane a tvorbe životného prostredia. Dieťa získava vedomosti, zručnosti a návyky, formuje sa jeho hodnotová orientácia, postoje a správanie.

Prostredníctvom aktivít, priamych pozorovaní, konkrétnych činností v prírode v každom ročnom období s p. Ing.

M. Hančinom a v spolupráci s pracovníkmi SMOPAJ-u (múzeum ochrany prírody a jaskyniarstva) utvárame emocionálne bohatý vzťah k prírode a k jej zákonitostiam, využitím progresívnych foriem práce bližšie deti vnímajú zmeny v prírode počas jednotlivých ročných období, na základe ekovýchovných programov, spoznávajú deti chránené a vzácne druhy nízkotatranskej flóry, spoznávajú chránené druhy zvierat, počúvajú zvuky a určujú stopy zvierat, spoznávajú svet húb, učia sa starať o vtáky, zhotovíť im krmidlo a búdku, oboznamujú sa s problémom komunálneho odpadu a jeho dopad na životné prostredie a mnoho ďalších zaujímavých tém, ktoré obohacujú nielen život detí v MŠ, ale napomáhajú deťom uvedomiť si pestrosť a bohatosť toho, čo príroda sama vytvorila.

KJ

Môj najkrajší zážitok z prvého snehu

Matko Kaltenstein – že som si urobil s Alexkom, Lukáškom a Tomáškom hrad zo snehu, robili sme snehové gule na prvého snehuliaka

Lea Obrcianová - mne sa páčilo ako sme sa s Danielkou a Matúškom gúľali po snehu dolu kopcom- chránila som si hlavu, mala som ju zdvihnutú...

Tomáško Medľa - že som sa mohol šmýkať na snehu, bol som rád že som nespadol-udržal som rovnováhu

Katka Tkáčová - páčilo sa mi, že som sa šmýkala

Lukáško Tkáč – že som sa hral s Matkom, Matko urobil rovnú cestu, po ktorej sme sa potom šmýkali- Lukáško vysvetlil, prečo sa šmýkačka nerobí na ceste- no preto, lebo tam chodia ľudia

Oliverko Kováč – s Matkom a Lukáškom sme sa hrali o loď a Alexko bol žralok- žralok je nebezpečný

Karolínka Piatková – ja som sa kotúľala dole kopcom

Zapísala Lýdia Jambrihová

Výroky detí 2.triedy MŠ

Šarkaniáda, na ktorú sme dlho čakali

Deti z materskej školy sa konečne dočkali silných jesenných vetrov až v polovici novembra.

Šarkany sa kotúľali, nepočúvali, ...ale napokon po správnej inštrukcii p. učiteľiek, šarkany šantili nad hlavami detí.

Čistím, čistím čižmičky...

Neopakovateľná čarovná atmosféra sa niesla celým dňom 6. 12. 2010 v našej materskej škole... Deti napäto vyzerali milého Mikuláša ... a čkanie sa oplátilo... Mikuláš prišiel aj s Anjelikom k dobručkým deťom.....,vitaj v našej škôlke milý Mikuláš, vyzerali sme ťa z okna toľko ráz, kožuštek a dlhú bielu bradu máš...“... detičky veselo privítali vzácných hostí...

Čo myslíte, čím boli deti odmenené??... Neuveríte! Každý dostal balíček PLNÝ sladkostí... a čo bolo ďalej?...Všetci - rodičia a deti - boli pozvaní vonku, kde už boli pripravené koníky a sane...

Za statočnosť a nebojácnosť pri vazení sa na záprahu s koníkmi bola odmena vo forme občerstvenia: doboštičky, koláčiky, chrumky, jednohubky, nápoj - prosťe mňam dobrôtky.

...Šťastie v očiach detí je veľký zážitok.... Obrovské poďakovanie si zaslúži: p. Bukas, p. Piatka, p. Janko Kováč -pohostinstvo, záprah z Lipt. Jána a Lipt. Lúčok, nádherný Anjelik a predovšetkým náš Mikuláš.

O rodinnej atmosfére hovorí krásna spolupráca rodičov, pani učiteľiek a šikovnej pani riaditeľky. Ďakujeme za príjemné popoludnie.

-e-

• Sane Mikulášove

• Na návšteve Múzea ochrany prírody a jaskyniarstva v L. Mikuláši

Čas nezastaví

Čas veľmi rýchlo uteká. Míňajú sa týždne, mesiace, roky a my sa len občas zastavíme, aby sme zhodnotili obsah ušlého času.

Pozvanie prijali všetci

Jubilejných 50 rokov vzniku Zboru pre občianske záležitosti dalo podnet na stretnutie. Vďaka porozumeniu pána starostu pripravil obecný úrad príjemný večer. Pozvanie prijali bezmála všetci. Stretili sa tí, ktorí roky nezištne, obetavo a s láskou venovali svoj voľný čas, aby iným spríjemnili okamihy najvzácnejšie. Prišli si pripomenúť roky mladosti, časy náročnej, ale citovo bohatej práce.

Medzi prítomnými bola prvá predsedníčka ZPOZ Mária Kováčová, dlhoročná matrikárka Božena Ilanovská, bývalí predstavitelia obce Ján Štrkolec a Jaroslav Jurečka. Nechýbali prvé speváčky: Marta Valentová, Božena Cútová a Anna Križková. Tóny harmoniky zneli v podaní Jána Vadovického, ktorý celých 50 rokov robí výber, hlasovú úpravu, nácvik piesní a hudobný sprievod na všetkých akciách. Prišli rečníci, recitátori, speváčky bývalé aj terajšie a ďalší, ktorí pracujú v tomto zbere.

Piesňou od srdca k srdcu

Všetkých privítal a prihovoriť sa starosta Pavel Baráni. Zhodnotil činnosť, vyslovil vďaka a uznanie za ochotu a zodpovedný prístup pri uskutočňovaní jednotlivých obradov. Osobitne poďakoval J. Vadovickému, speváckam a ostatným, ktorí sa podieľali na príprave a nahrávke CD „Piesňou od srdca k srdcu“. Toto CD je prezentom obce, znie v mnohých rodinách a bude aj ďalším generáciám pripomínať našu činnosť. V závere svojho slávnostného príhovoru prečítal list od Boženy Ilanovskej, viacročnej predsedníčky zboru.

Toto stretnutie sa stalo sviatkom kolektívu tých, ktorým sa úcta k človeku

stala poslaním. Boli to chvíle vzájomnej výmeny skúseností a spomienok na roky z mladších čias.

Pri tomto jubileu chcem aspoň letmo sprítomniť spomínané obdobie. Vyjadriť presvedčenie, že činnosť ZPOZ má aj po toľkých rokoch svoje opodstatnenie. Je prejavom starostlivosti o človeka, obohacuje jeho osobnosť, rozvíja ľudskosť a kultúrnosť.

Kronika zaznamenala

Za uplynulé roky bolo 1639 obradov, ktoré sú zapísané v 6. pamätných knihách. Za posledných 10 rokov sme mali 178 občianskych obradov. Z toho 25 uzavretí manželstva, 21 uvítaní, 26 rozlúčok so zosnulými, 89 jubileí a 17 iných stretnutí. Táto činnosť bola rôznorodá. Neboli to len slávnostné stretnutia v obradnej miestnosti, ale aj návštevy v rodinách. Zvýšená pozornosť bola venovaná občanom jubilantom aj jubilujúcim manželom pri zlatej a diamantovej svadbe. Zorganizovali sa aj spoločné uvítania narodených detí.

Odmena? Dobro a potešenie iných.

Príležitostné piesne pod vedením J. Vadovického nezneli len na rôznych kultúrnych a športových podujatiach v našej obci, ale aj v blízkom okolí. Pozdravili sme návštevy, ktoré prichádzali k nám aj z iných krajín. Reprezentovali sme našu obec v Zamarovciach aj v Bohuslaviciach.

Je to náročná, ale krásna a zaujímavá práca, keď pozornosť a úcta je vyvrcholením vzťahu človeka k človeku. Veď všetko sa robilo pre dobro a potešenie iných. A čo je najlepšou odmenou? Sú to teplé slová vďaky i slza dojatia z oka tých, ktorí zo slávnosti odchádzajú s pocitom spokojnosti.

Do ďalších rokov života želáme všetkým pevné zdravie a príjemnú rodinnú pohodu. Nech čas, láska, úcta a pochopenie, ktoré ste venovali iným, nikdy nechýba vašim blízkym v starostlivosti o vás.

Milota Vadovická

Váž. pán Bc. Pavel Baráni, starosta obce

Veľmi si vážim, že ste na mňa nezaбудli. Ďakujem Vám. V spomienkach, v ktorých sa k Vám rada vraciam, nachádzam potešenie i zármutok za rokmi pekné práce, ktorú sme ako členovia ZPOZu v Záv. Porube odvodili.

Vám, všetkým dnešným zpozistom srdečne blahoželám a do ďalšej práce prajem spokojnosť a úspešnosť s každou akciou, ktorou si vytvárate rešpekt okolia a príkladnú cestu i pre ďalšie generácie zpozistov.

Vaša B. Ilanovská

(bývala predsedníčka ZPOZu v Záv. Porube)

• Ženská spevácka skupina obce Záv. Poruba, hudobný doprovod J. Vadovický

• Aktívne členky ZPOZu. Zľava: RNDR. E. Jurečková, D. Siváková, Ing. Eva Medvecká

• Prvé speváčky: zľava: Marta Valentová, Mária Kováčová, Anna Križková, Božena Cútová

• Na stretnutie prišla i dlhoročná matrikárka Božena Ilanovská

• Prvá predsedníčka ZPOZ M. Kováčová (napravo) a K. Migalová, terajšia predsedníčka

• Pri polstoročí ZPOZu v Z. Porube sa Ján Vadovický podpísal do pamätnej knihy obce. V tomto občianskom združení pôsobí rovných päťdesiat rokov.

Čo prináša jeseň

• Jesenné inšpirácie. Skromnú, no veľa hovoriacu výstavu pripravila domáca jednota dôchodcov. Vnukla atmosféru a božský pokoj.

Opadlo lístie, polia spustli, úroda je už uložená v sýpkach, pivniciach a komorách. Hovorí sa, že keď liptovský gazda uskladní „švábočku“, potlačí kapustu, do maštali zavrie ovečky z hôľ, môže už prísť zima. Táto jeseň je však trochu iná, pretože pekné dni ušetrili ovečkám aj kravkám na holiach dostatok zelenej paše, preto ešte nie sú uzavreté v maštaliach, ale hudba ich zvončekov ešte stále vyzvára na chotári. Tak je to dobre.

Jubilanti (1930) zľava: M. Kulhavá, E. Uramová, M. Staroň. J. Štrkolec, chýba E. Brošková

Mliečko bude výživnejšie, len škoda, lebo sa ho volajako pije čoraz menej.

No jeseň je nezadržateľne tu. Pohľad na biele čiapočky alebo závoje na Západných Tatrách tomu úplne nasvedčuje.

Činnosť našej Jednoty dôchodcov sa v toto jesenné obdobie zamerala na aktivity spojené s týmto obdobím.

Október – Mesiac úcty k starším. V tomto období sme sa stretli s našimi priateľmi z Lipt. Mikuláša na pôde ich schádzania sa, v záhrade ich vilky pri chutnom guláši, pri muzičke dvoch harmoník – nášho Milanka Oriechika a ich Janka Sameša. V dobrej nálade v spomienkach, vtipoch čas rýchlo ubehol. Aj touto cestou ďakujeme našim kama-

rátom za milé kamarátske prijatie a vynikajúce pohostenie. Vďaka, priatelia!

Veľa energie a pozornosti sme venovali nahrávaniu STV 2 o našej práci niektorých jednotlivcov organizácie. Veríme, že vysielanie programu Elixír na STV 2 9. októbra sa celkom vydarilo a obec Závažná Poruba sa na obrazovkách televízorov značne v dobrom slova zmysle zviditeľnila pred celým Slovenskom.

9. a 10. októbra sa 12 členov seniorov zúčastnilo družobnej návštevy v Českej republike v Bohuslaviciach. Títo členovia zinštalovali tam výstavu prác rôznorodej činnosti seniorov, napr. Ž. Staroňovej, E. Broškovej, P. Staroňa a iných drobnejších prác našich členov.

Každoročne v tomto mesiaci sa veľa snažení organizácie seniorov sústreďuje na celoorganizačné stretnutie, na ktorom sa malou pozornosťou pripomínajú jubilanti. V tomto roku to bolo bohato, spolu 29. Z toho 5 - 80 ročných, 7 - 75 ročných, 3 - 70 ročných, 10 - 65 ročných, 3 - 60 ročných, 1 - 55 ročná. Im patrilo aj malý program od členov DFS Ďumbier z Lipt. Mikuláša. Pri pohostení, muzike a speve pookriali naše srdiečka a vôbec sa nám nezdala dlhá doba od 15.00 - 19.00 hod. Pravdaže sme sa zúčastnili podobnej oslavy, ktorú nám pripravil aj Obecný úrad v Záv. Porube, kde okrem darčiek jubilantom sa všetci účastníci zabavili a aspoň v spomienkach omladli pri krásnom bohatom programe folklórneho súboru Váh z Lipt. Mikuláša. Ďakujeme Váhistom aj nášmu obecnému úradu.

Každú stredu aj naďalej pokračuje pre našich členov návšteva v aquaparku, kde za 1 € umožňuje aj mesto Lipt. Mikuláš organizáciám v meste a okrese.

Ludmila Štrkolcová

• Erik Macko a DFS Ďumbier v Z. Porube

• Ku vzácnemu životnému jubileu sa dopravovala aj predsedníčka domácej Jednoty dôchodcov Darina Majeríková. K sviatku gratuloval aj starosta P. Baráni.

Vážené predsedníctvo, milá predsedníčka Darinka

Touto cestou by som sa Vám chcela úprimne a srdečne poďakovať za milé pozvanie na krásne, zábavné posedenie z príležitosti Mesiaca úcty k starším. Je veľmi milé, že pri tejto príležitosti nezabúdate na jubilantov, ku ktorým patrím aj ja. Veľmi oceňujem Vašu obetavú prácu, ktorú vykonávate pre starších ľudí, z ktorých mnohí žijú už len zo spomienok na to čo pekné zažili. Vaše podujatia ktoré organizujete a ktoré si vyžadujú veľa obetavosti a lásky k ľuďom im tie zážitky rozširujú a pomáhajú prežiť dni vo svojom staršom veku s vedomím, že sú súčasťou rôznych podujatí v našej obci. Patrí Vám nielen vďaka, ale aj úcta ku všetkému čo vykonávate. Ja Vám želim veľa ešte dobrých nápadov, veľa zdravia a sily, aby ste ich mohli zorganizovať v prospech tých ľudí, ktorí to potrebujú.

Ešte raz ďakujem hlavne predsedníčke Darinke.

18.10.2010

Vaša Ema Brošková

STAROBA

Zo stromov lístie opadá
a starý človek silu stráti.
V spomienkach blúdi do mlada
a hľadá čo sa už nevráti.

Ruky by ešte robili,
nohy už nosiť nevládzu
tú spústu rokov zviazanú
v preťažku ľudskú odedzu.

A tak si sadne na lavičku
za domom slnkom vyhriatu,
oprie si ruky o lavičku
a podriemkava potichu.

Času má dosť.
Už nemusí sa ponáhľať,
ešte si požiť trochu.

A tak si sedí v spomienkach
a závidí trochu
mladosti, čo odišla
a už sa nevráti.

Zahučali hory,
zahučali lesy,
Mladosť moja, kde si ?

K. Devečková, r. Staroňová

Predišli nás do večnosti

*Lúčim sa s vami
moji milí,
ruky stisk už vám
nemôžem dať.
Srdce mi dotklo,
odišli síly,
lúčim sa s každým,
kto mal ma rád.*

V hlbokom zármutku oznamujeme, že nás dňa 27. septembra 2010 v 66. roku života opustil

Viliam Hladký

Rozlúčka s naším drahým zosnulým sa uskutočnila 30. septembra 2010 v Dome smútku v Závažnej Porube. Za tichú spomienku ďakujeme všetkým, ktorí nezabudli a spomínajú.

Smútiaca rodina

• • •

*Všetko sa pomínie,
len stopy tvojej
statočnej práce,
lásky a obetavosti
navždy останú...
Budeš žiť
v spomienkach tých,
ktorí ťa mali radi.*

V hlbokom zármutku oznamujeme, že nás dňa 5. októbra 2010 v 30. roku života tragicky opustil

Martin Kurtík

Ďakujeme za prejavy sústrasti, kvetinové dary a účasť na poslednej rozlúčke. Kto ste ho poznali, venujte mu tichú spomienku.

Smútiaci rodičia, sestra Miroslava s rodinou, brat Peter s priateľkou a ostatná smútiaca rodina.

• • •

*Smieť žiť pre Krista,
pre Nehu mrieť...*

V hlbokom zármutku oznamujeme, že nás dňa 26. októbra 2010 v 83. roku života opustila naša drahá mama, stará mama, sestra, švagriná a krstná mama

Jolana Vongrejová, rod. Jelenčíková

Práca a námaha boli celý tvoj život, nech ti Boh dá ľahký odpočinok. V žiali pozostalí ďakujú za slová útechy a účasť na poslednej rozlúčke s našou dobrou mamou.

Syn Ján s rodinou, dcéra Lídia s rodinou a ostatná smútiaca rodina.

Kvety pre Boženku

Keď zomriem,
nič sa na svete
nestane a ne-
zmení, len pár
srdc sa zachveje
ako v rannej rose
kvetiny.

Toto motto mi
povedala Boženka
Nahalková

pri poslednej mojej návšteve u nej v Bratislave a ukázala mi pooperačnú jazvu na tele. Pekne sa hojila a dávala nádej na uzdravenie.

Keď do záhrad zavítala jeseň, georgíny, jesienky, chryzantémy a aj iné druhy kvetín strácali svoju krásu akoby spolu s nimi začala vädnúť aj Boženka. V podvedomí si uvedomovala, že je s ňou zle, silou svojej vôle začala proti zhubnej chorobe bojovať. Tak veľmi sa jej chcelo žiť a vychutnávať ovocie svojej celoživotnej práce, že ešte zvládla aj „stretnutie po rokoch“ v gymnáziu v Liptovskom Mikuláši a navštívila naposledy svoj milovaný rodný kraj.

Po návrate boj s chorobou prehrala, to bolo niečo silnejšie ako ona. Prečo o tejto žene píšem? Bola to vzácna osobnosť v tomto uponáhľanom chladnom svete. Prežívali sme spolu detstvo, dospievanie i mladosť, vojnové udalosti a ochutnali sme aj starobu. Nepoznala som doteraz niekoho, kto by vytvoril pre svoju rodinu také kúzllo domova ako to dokázala ona. Bola akoby oáza na púšti pre každého, kto k nej zavítal. Pohostinná, milá, usmiata. Spolu s manželom poriadali každoročne „Stretnutie rodákov“ a tak sa združovali všetci naši ľudia v cudzom svete ako by boli rodina. Na tieto milé srdečné radovánky ostali všetkým tie najkrajšie spomienky.

Ešte pred jej odchodom na večnosť navštívila som jej záhradu. Nesmiernu radosť mala zo svojich rôznofarebných šípových ruží. Prirovnávala ich k životu. Pozri, aké sú len krásne, ale majú aj trne a ukázala mi kvapôčky krvi na svojich upracovaných rukách a zarecitovala pri tom. „Nieto ruže bez trnia, ani život bez trápenia“. Nuž prosím, pomyslite si aj vy na ňu – bola jednou z „Porubianok“, ktoré nás reprezentovali vo svete. Reprezentovala nás aj svojou zápalistou činnosťou na poli slovenského zväzu žien. Bola akoby naším svetielkom. Bude nám chýbať pri vianočnom stole, ale ostáva živá v našich krásnych spomienkach.

Nuž Boženka naša, čože ti môžeme už len dať; kyticu tvojich milovaných kvetov a s úctou spomínať.

Elena Vadovická, r. Kováčová

*Neplačte,
že som odišla,
ten klud a mier
mi prajte,
len v srdci večnú
pamiatku
si na mňa
zachovajte.*

V hlbokom žiali oznamuje príbuzným a známym, že nás dňa 19. októbra 2010 v 88. roku života opustila naša drahá manželka, mama, stará mama, sestra, švagrina a krstná mama

Mária Agnetová, rod. Mikulášová

S hlbokou úctou a vďakou spomínajú manžel Peter, dcéra Liba s rodinou, syn Pavol s rodinou

Kto zomiera, neodchádza, ale zostáva v srdciach tých, ktorí ho milovali.

Smútiaca rodina ďakuje za kondolencie i účasť na poslednej rozlúčke s drahou zosnulou.

• • •

*Dohasli
tie jej milé oči,
dopracovali
jej zlaté ruky,
dotklo
jej šlachetné srdce,
odišla tam, odkiaľ
nieť nenávratna.*

V hlbokom zármutku oznamujeme, že nás dňa 30. novembra 2010 v 75. roku života opustila naša drahá mama, stará mama a krstná mama

Zuzana Vretenárová, r. Františková

Smútiaca rodina ďakuje za všetky prejavy sústrasti, kvetinové dary i vašu účasť na poslednej rozlúčke.

Lúčenie - Ľubomír Kováč

*Každý deň sa lúčim,
už v poslednom čase.
S priateľmi, blízkymi,
s svetom v jeho kráse.*

*A z toho lúčenia
smútok na mňa padá.
Že smrť vôkol chodí
a nie je záhada.*

*Pretína že život
no v samej časnosti.
Aby duša žila
potom vo večnosti.*

*Už každý deň lúčim
sa v poslednom čase.
S láskami mojimi,
svetom v jeho kráse.*

Pod hviezdami, 2006

TAJNIČKA - Z VIANOČNÝCH MYŠLIENOK

•	I.	II.	2	3	4	•	5	6	•	7	8	9	10	11	12	13	IV.	14
15						16			18									
						17		-	19									
20					I.													
21					22					24								
					23					25								
26				27						29					31			
				28						30					32			
33			34						36			38				40		
			35						37			39				41		
42						43			45									47
						44			46									
48						49							51					
						50							52					
53					54					56					58			
					55					57					59			
60			61									63	64			66		
			62										65			67		
•	68								70									72
	69								71									
73				74					76			78						
				75					77			79						
80							81			83				85				
							82			84				86				
87								88				90						
								89				91						
92					93											95		
					94											96		
97			98			100					102			104				
			99			101					103			105				
106							107			109			111		113			
							108			110			112		114			
115		III.																
116				117				118			119							

- 1 - tenká vrstva plynov obklopujúce našu planétu Zem a umožňujúca existenciu života na nej
- 2 - praotec obyvateľov Palestíny
- 3 - nie po maďarsky
- 4 - Ampér zn.
- 5 - drví zrna
- 6 - Cleová milienka
- 7 - približne
- 8 - regionálna ťažba
- 9 - pomsta po česky
- 10 - najmohutnejší amazónsky had
- 11 - používaná v gete
- 12 - citoslovce údivu
- 13 - skrz, cez niečo, nemecky
- 14 - kmeň v Zaire (Afrika)
- 15 - ovos botanicky
- 16 - 1100 rímsky
- 17 - v pesničke sa spieva „oko mala len jedno, aj na to mala –...“
- 18 - v knihe Zjavenie apoštola Jána z Nového zákona ... je to miesto ..., kde sa zhromažďujú nečistí duchovia v podvečer bitky Boha so zlom, ktorou sa začne koniec sveta a deň posledného súdu

- 19 - odborné vedenie telocvičovníku skr.
- 20 - tieň
- 21 - citoslovce vyjadruje niečo chuťovo dobré
- 22 - adepti umenia
- 23 - st. zn. bicyklov
- 24 - st. slov. spisovateľ. Dominik ...
- 25 - druh okrúhleho pokrmu z cesta a príloh
- 26 - veslo angl.
- 27 - Thomas Stearns Básnik, dramatik a kritik amer. pôvodu žijúci v Británii. Nositeľ Nobelovej ceny v r. 1948
- 28 - základný zákon štátu
- 29 - druh lamy alpaky
- 30 - draslík ch.zn. (kálium)
- 31 - porozumej, rozumej
- 32 - športov. kód Írska
- 33 - severovýchod
- 34 - radostná mimika tváre
- 35 - ponad
- 36 - sumerský názov Zeme
- 37 - vojenská farba
- 38 - omotaj
- 39 - nižší turecký dôstojník
- 40 - posledná dvojhláska
- 41 - elektr. nabitá častica vznikajúca z atómu

- 42 - štát v Škandinávii (Suomi)
- 43 - podmienková spojka
- 44 - keď často spí je
- 45 - Hitlerov generál – výzvedná a spravodajská služba
- 46 - nábytok vyrobený z bambusu
- 47 - pestrofar. amer. papagáj
- 48 - grécka pohrebná obeť
- 49 - sytozelený drahokam
- 50 - etylalkoholy
- 51 - kartová hra
- 52 - Katarína
- 53 - slovná pomoc
- 54 - epická tvorba
- 55 - obyvatelia Španielska
- 56 - čln na Rýne
- 57 - abvolt
- 58 - bývalý štát Nemecka
- 59 - druh opice
- 60 - a iné
- 61 - duševná i telesná výkonnosť
- 62 - polica
- 63 - šport. kód Islandu
- 64 - západočeské mesto
- 65 - druh živca mn.č.
- 66 - vitamín, ktorý sa nachádza v šípkach, citróne - hovorene
- 67 - méte, terč, koniec snaženia
- 68 - sliepka hovoríme, že je to hydina

- 69 - tvorca aforizmov
- 70 - piloti lietadla
- 71 - malého Adka koník je či koník?
- 72 - malá krčmička v Česku
- 73 - odporov. spojka
- 74 - španielska exkráľovná
- 75 - obyvateľka Orientu
- 76 - ozn. ruských lietadiel
- 77 - kyslík ch. zn.
- 78 - slamený klobúk hovor.
- 79 - šport. kód Malawi
- 80 - výrobca čokoládových pochutín
- 81 - predložka - 2. pád
- 82 - Adam a Eva Dobákovci
- 83 - ŠPZ okr. Medzilaborce
- 84 - novozelandský pštros. vták
- 85 - čiapka na pivo
- 86 - vojenský odvod
- 87 - uchvátila krásou
- 88 - babička v Nemecku
- 89 - rieš krížovku alebo vyberaj hrášok zo strukov
- 90 - obyvateľ Ivaly
- 91 - savá, nasávací
- 92 - pohorie v Bulharsku
- 93 - 1. národný park na svete založ. r. 1872 nachádzajúci sa v sever. štáte USA Wyoming. Je známy gejzírmami, bublajúcimi bahennými sopkami, kaňonmi, vodopádmi, jazerami a veľkým lesným požiarom
- 94 - surovina na výrobu železa
- 95 - platina ch. zn.
- 96 - hmotnostná miera (USA, Anglicko)
- 97 - hlas somára
- 98 - citoslovce odporu
- 99 - kamenný obetný oltár
- 100 - verí v niečo, že sa tak stane
- 101 - naša TV stanica
- 102 - rieka vo Francúzsku
- 103 - 4 rímsky
- 104 - zobuli (topánky) po česky. V slove musíte napísať dlhé í, ktoré je súčasťou tajničky
- 105 - staročeské zámeno
- 106 - pobať veci napr. do kufra
- 107 - športový klub
- 108 - zvrtné zámeno
- 109 - označ. medzinárodného rýchlika
- 110 - vzdelávaj
- 111 - „Ačko“
- 112 - Astát ch. zn.
- 113 - 3 x N, stredné z / /
- 114 - Olympique Club (Francúzsko)
- 115 - teplota
- 116 - starožidovský kráľ
- 117 - španielska vychovávateľka
- 118 - včetne skr.
- 119 - púšť na západnom pobreží Južnej Ameriky, kde už nepršalo vyše 400 rokov

Pomôcky:

ALBITY, ARMAGEDON, AY, CANARIS, ELIOT, IBERI, IÓN, NIAPU

Pozor! V krížovke nie sú dodržané dĺžne

Autor krížovky: Pavel Staroň

Správna odpoveď z minulého čísla znie: Dolina na fotografii v Porubských novinách č. 64 sa volá ŠIROKÁ v Nízkych Tatrách. Redakcia neprijala žiadnu odpoveď.

ŠPORT

RTVŠ- rekreačná telesná výchova a šport

Už 53 rokov patríme medzi aktívne kluby SZ RTVŠ (Slovenský zväz rekreačnej telesnej výchovy a športu). Za toto obdobie sa vystriedalo veľa cvičencov aj cvičiteľov.

Odbor tvoria oddiely ako cvičenie RaD (cvičenie rodičia a deti-deti vo veku 1,5-4,5 roky), oddiel gymnastiky-pre deti od 4,5roka až po juniorov, kondičné a posilňovacie cvičenie pre našu mládež, volejbal, cvičenie žien (18-80 rokov).

Pozitívne na činnosti je fakt, že každá cvičiteľka a každý cvičiteľ vie, čo treba robiť pre dobro tých druhých, všetci berú svoje povinnosti zodpovedne, ale aj s láskou k športu, k deťom, mládeži i k cvičencom, ktorí sú im zverení.

Naša činnosť má dobré základy a správnych ľudí na správnom mieste, vieme zabaviť - cvičenie v maskách, zorganizovať súťaže - Gymteam, volejbalový turnaj, vieme reprezentovať našu obec v regióne i mimo neho.

Hneď v úvode chcem poďakovať všetkým, ktorí nás podporovali a majú snahu nám byť stále nápomocní - je to OÚ, ktorí nám vytvárajú dobré podmienky pre cvičenie, ŠK., vzájomná pomoc cvičiteľov pri poriadaní súťaží, rodičov a sponzorov v jednej úlohe, darcov 2%, firmám ako sú Cestné stavby, Quiltext, M. Fenik, stolárske dielne-Bukas, Piatka, p. Hozová, COOP Jednota, Pemmeva, Ľubomír Tréger, JURSPORT.

Cieľom nášho odboru je pravidelným cvičením prispievať k všestrannému rozvoju osobnosti, osvojovať si pohybové zručnosti a rozvíjať pohybové schopnosti, prispievať k upevňovaniu zdravia, k udržaniu pracovnej výkonnosti, k relaxácii a taktiež k športovému využitiu.

Náš odbor ponúka všetkým záujemcom pestrý výber primeraných aktivít,

• Gymnosúťaž - S. N. Ves 2010 I. miesto. Zľava: M. Hozová, S. Jedličková, E. Bendiková, N. Bardišová, M. Jambrichová

aby sa mladý organizmus vyvíjal a u starších sa jeho funkcie udržiavali na optimálnej úrovni.

Ženy 2, ktoré sa schádzajú pod vedením cvičiteľky Boženy Mikulášovej v priestoroch ZŠ každý utorok o 18:00 hod. pre svoje telo vytvárajú po stránke zdravotnej aj psychickej určite dosť. Venujú sa sa viac zdravotnej telesnej výchove, ktorá poskytuje návod na zdravotne účinné cvičenie v rámci prevencie bolesti chrbta, svalov, využívajú posilňovacie cvičenia pričom dobrým náčiním sú overbally, fit lopty, gumy, šatky, využívajú cvičenie pilates a jógové cvičenia, hudobné nahrávky aj ezoterickú hudbu.

V roku 2010 aj ženy 1 pokračujú v pravidelnom cvičení. Schádzajú sa 2x týždenne v priemere 10-15 žien. Pod vedením cvičiteľiek D. Ilavskej, Z. Dančíkovej, Z. Bašistovej, K. Böhmerovej si cvičením aerobiku a kondičným cvičením s použitím rôzneho náčinia vylepšujú krivky svojho tela a tým pracujú aj na svojom duševnom zdraví. Tieto ženy sú príkladom toho, ako si nájsť čas a urobiť pre svoje telo niečo veľmi osočné.

Je našou snahou vytvárať dobré podmienky na cvičenie a taktiež zabezpečiť odborný rast našich cvičiteľiek. Zúčastňujú sa školení a seminárov, ktoré prispievajú ku kvalite cvičebnej hodiny a zdravia všetkých cvičencov a cvičiteľov. Rok 2010 bol pre volejbalový oddiel RTVŠ Z.Poruba úspešným rokom v niekoľkých súťažiach, kde dosiahol striedajúce sa úspechy.

Obetavou trénerkou tohto oddielu, ktorí sa schádza 2x do týždňa (štvrtok a piatok), bola B. Mikulášová a potom nastúpil Mirko Beťko. Ďakujeme všetkým, čo podporujú volejbalový oddiel a tiež aj trénerom, za ich podporu, čas a ústretovosť.

Súčasťou odboru RTVŠ je gymnastický oddiel, ktorý zastrešuje cvičencov vo veku od 4,5- 20 rokov a je organizovaný pod vedením cvičiteľiek - K. Jambrichovej st., K. Jambrichovej ml., Ivety Beťkovej a P. Beťkovej.

Už niekoľko rokov sme členmi SGF// sekcie gymnastika pre všetkých, ktorá ponúka možnosť dosahu gymnastiky pre

každého jedinca. Jej cieľovou skupinou sú deti a mládež.

Deti majú možnosť zúčastniť sa tréningov 2x týždenne pod vedením kvalifikovaných tréneriek Katky Jambrichovej a Paulínky Beťkovej. Nie je tomu tak dávno, keď samy boli ešte cvičenkami a teraz odovzdávajú svoje skúsenosti a odborné znalosti, získané na školeniach trénerov, mladším. Osvojené pohybové prvky spájajú do gymnastických zostáv a pohybových skladieb, s ktorými sa zúčastňujú na podujatiach organizovaných SGF a SZRTVŠ- festival V Handlovej, Ž.N. Hronom, Holíči, sú prehliadkou pohybu, tvorivosti a detí z celého Slovenska.

Gymnastické súťaže preverujú úroveň zvládnutia povinných gymnastických prvkov.

Na gymnosúťaži v S.N.V. naši predškoláci obsadili 1.miesto s veľkým bodovým náskokom od ostatných družstiev. Trpezlivá niekoľko ročná práca cvičiteľky K.J. st. priniesla svoje ovocie. V kategóriách žiačok sme obsadili 3.miesto pod vedením KJ ml. a PB.

Ďalšou klubovou súťažou družstiev sú MS Teamgym kde naše juniorky obsadili 1. miesto.

Všetky súťažné disciplíny tejto súťaže, -pódiová skladba, akrobacia, trampolína, sú obsiahnuté v súťaži gymteam, ktorej 9. roč. sme pripravili na domácej pôde. Darilo sa všetkým kategóriám -predškoláci, žiaci, juniori.

Slovensko, „Malá veľká krajina“ niesol názov 7. roč. festivalu česko-slovenských dní v Plzni pod záštitou veľvyslanca SR v Prahe.

Počas dvoch dní sme svojimi gymnasticko-akrobatickými zostavami prispeli k prezentácii liptovského regiónu. Vystupovali sme v L.Mikuláši pri príležitosti kultúrneho leta, v L. Jáne pri príležitosti Jánových osláv, na domácej pôde pri zahájení futbalovej sezóny.

Podľa profesora Grandiho práve gymnastika pre všetkých je ideologickou a kultúrnou platformou, kde je zdravie nesmierne dôležité a je cestou otvárania dverí pre výkonnostný a vrcholový šport. Oddiel RaD je najmladším oddielom, počet detí v skupine je v priemere od 5-15, spolu s rodičmi.

• Plzeň 2010 - exhibičné vystúpenie, ČSL dni.

• Majstrovstvá Slovenska, Bratislava 2010 - 1. miesto. Zľava: T. Antolová, M. Tkáčová, M. Kurajdová, L. Niňajová, S. Mudroňová, M. Mudroňová, K. Kačmáriková, D. Brziaková

Deti sa oboznamujú s priestormi telocvične obce, oboznamujú sa s náčiním a náradím. Využívajú priestor na pohybové aktivity s padákom, loptové hry s jednoduchými pravidlami, naučia sa jednoduché piesne, riekanky a hry, zdolávajú rôzne prekážkové dráhy pričom sa u nich rozvíjajú nenásilnou formou jednoduché lokomočné pohyby a zároveň kladný vzťah k samotnému cvičeniu.

V posilňovni sa schádza naša mládež naši tínedžeri, ktorí využívajú posilňovacie zariadenia, ktoré sú súčasťou vybavenia telocvične obce, na posilňovanie svojho tela. V tejto športovej činnosti dávajú zabráť svojmu telu vždy, keď v telocvični cvičia ostatné naše oddiely. Sú ochotní spolupracovať s členmi odboru, sú priateľskí a disciplinovaní a vážime si ich postoj k samostatnému cvičeniu, k šetrnému zaobchádzaniu s náradím, náčiním a priestormi telocvične.

Našou snahou bude viesť i naďalej cvičencov k úcte a k šetrnému zaobchádzaniu s majetkom, ktorý užívame, a taktiež obohacovať našu činnosť o nové nápady a tvorivé pohybové aktivity, ktoré pritiaľnu do našej telocvične čo najširšiu verejnosť z našej obce.

Katarína Jambrichová, Iveta Beťková

• • •

Darujme si lásku

Vianoce zas prišli a rok s rokom sa stretol, sviatočnú náladu cítiť všade navôkol. Zastavme zhon za kariérou a mamonou a užijme si tieto krásne chvíle s celou rodinou. Darujme si lásku, poprajme zdravie a spokojnosť, aby takýchto chvíľ v novom roku bolo stále dosť.

Praje celý kolektív

cvičiteľov a cvičencov
odboru RTVŠ

Gymnasti ŠK Z. Poruba sa predstavili PLZNI

Pod vedením našej trénerky Ivky Beťkovej sme sa v dňoch 21.-23.10.2010 zúčastnili 7. ročníka festivalu Česko-slovenské dni v Plzni, kde sme prítomným divákom prezentovali naše gymnasticko-akrobatické vystúpenia. Za tieto dva dni sme okrem troch vystúpení absolvovali aj malú prehliadku mesta, navštívili sme plzeňské divadlo i pivovar Plzeňský Prazdroj.

Text i foto: Nikola Stankovianska

• Zľava: Tadeáš Pokorný, Svetlana Mudroňová, Lucia Kellovská, Paulína Beťková, Nikola Stankovianska, Jakub Petráš, Miriam Šedová, Klára Kačmáriková a Monika Mudroňová.

Uznanie jubilantovi

Prednosta Mestského úradu v L. Mikuláši Ing. Rudolf Urbanovič to dotiahol v októbri t.r. ku päťdesiatke. Svojou prácou si vyslúžil uznanie aj v našej obci. Jeho vzťah ku Závažnej Porube je evidentný. Dlhšiu dobu pôsobil ako tréner A – mužstva a aj dnes pozorne sleduje dianie v porubskom futbale. Na ihrisku ŠK jubilantovi k sviatku blahoželalo nemalo milovníkov guľatej lopty. Starosta P. Baráni a predseda ŠK Ing. Pavel Beťko (na snímke) zaževali oslávencovi do ďalších rokov dobrého zdravia, úspechov a radosti z osobného i rodinného života.

Lopta je naša droga

Prihovám sa vám na konci roka 2010, ktorý bol pre našu obec pomerne úspešný po spoločenskej, stavebnej, kultúrnej ale aj športovej stránke. Naši športovci dosiahli nemalé úspechy a vzorne reprezentovali našu obec. Či sú to stolní tenisti, RTVŠ (gymnastky), turisti a futbalisti. Snažíme sa zapájať do športovania hlavne našu mládež a podporujeme projekt „Zober loptu nie drogu“. Chceme aj do budúcnosti prispieť k tomu, aby sa športoviská v našej obci stali oázou duševného pokoja, oddychu a športového vyžitia pre všetkých občanov v obci.

Chcem sa aj cestou Porubských novín poďakovať všetkým podporovateľom športu v obci, všetkým občanom, ktorí akoukoľvek možnosťou prispeli k chodu Športového klubu v Závažnej Porube.

Prajem vám, milí spoluobčania, príjemné sviatky, šťastný nový rok a hlavne pevné zdravie.

Ing. Pavel Beťko, predseda ŠK

Slovenský pohár v behu do vrchu 2010 Slovenská bežecká liga

25. 4. Beh oslobodenia Bodíc
3. Valent, 1. Staroňová
- 23.5. Beh na Čertovicu
6. Valent, 1. Staroňová
- 25.9. Srdiečko – Chopok
3. Valent, 1. Staroňová
- 17.10. Banské – Mlačky
2. Valent, 1. Staroňová
- 6.11. Bobrovecký beh do vrchu
3. Valent, 4. Staroňová
11. Lupták, 7. Bartalská

Prvenstvo v Slovenskom pohári v behu do vrchu v kat. nad 60 rokov získala Anna Staroňová. Prvé miesto obsadila ešte v Behu na Zniev, Zelené pleso, Cez Mojtínske vršky, Fačkov – Klák, Pruské – Vršatec, Vtáčnik, Gerlach, Veľkú Raču, Poludňový grúň. Bohuš Valent absolvoval 4 preteky z 13-tich a obsadil 7. miesto.

Cyklistika

- 12.9. časovka Podsudá – Smrekovica
4. Valent

Liptovská bežecká liga, verejné preteky

27. 3. Švošovská pätnástka
4. Valent, 2. Staroňová
- 11.4. Beh na Studničnú
2. Valent, 3. Staroňová
- 18.4. Beh oslobodenia Likavky
Valent, 2. Staroňová
- 30.4. Beh zdravia Turč. Teplice
3. Staroňová
- 1.5. Beh na Klačiansku Maguru
3. Staroňová
- 29.5. Beh do Choča - 8. Staroňová
- 20.6. Ondrašovecká horička
2. Valent, 1. Staroňová
- 4.7. Žaškovský minimaratón
1. Staroňová
- 25.7. Beh na Chleb - 3. Staroňová
- 15.8. Belanská pätnástka
4. Valent, 2. Staroňová
- 12.9. Beh okolo Sliačov
1. Staroňová
- 26.9. Beh priateľov Jedľovín
3. Staroňová
- 3.10. Beh o pohár starostu obce Hybe
3. Niňaj, 1. Staroňová
- 10.10. Beh Birutovou dolinkou
1. Valent, 2. Staroňová, 5. Niňaj
- 24.10. Beh okolo Sidorova
4. Valent, 1. Staroňová
10. Lupták, 3. Bartalská
- 13.11. Liptovský polmaratón nad 50 r.
11. Lupták
nad 60 r. - 6. Valent
ženy 7. - Staroňová, 18. Bartalská
- 14.11. Krasňanská desiatka
5. Staroňová
- 17.11. Beh na Husárik
3. Valent, 2. Staroňová

Majstrovstvá sveta veteránov v behu do vrchu

- 28.8. Korbielow (Poľsko)
kat. 60 – 64 rokov - 2. Staroňová

Veteráni si výdavky spojené so štartom na tohtoročných pretekoch (štartovné, cestovné) hradili z vlastných finančných zdrojov.

Anna Staroňová

Lampióny v Porube

• Aj najmenšie ratolesti nadšene pobežovali s lampiónmi.

• Pre starších to už bola vážna záležitosť.

• Za potlesku prítomných detí i rodičov lampión šťastia šťastne vypustila riaditeľka MŠ K. Jamrichová.

S veľkým efektom

Čo si budeme nahovárať, trend halloweenských večerov už prenikol aj na Slovensko. Na halloweenský večer (5. novembra 2010) sa zodpovedne pripravili rodičia i deti v Závažnej Porube. A to všetko pod taktovkou učiteľiek z materskej i základnej školy. Účastníci najskôr obdivovali symbol halloweenu - strašidlo vyrezané z tekvice, ktorú vypestovala a výtvarne upravila Lýdia Trégerová. K tomu všetkému deti obdarovala sladkosťami. Potom nasledoval sprievod. Ratolesti nadšene pobežovali s lampiónmi a vzbudzovali radostný úsmev na tvárach rodičov. Najskôr sa kochali pohľadom z kopca na vysvietenú obec. Potom vykročovali ulicami až na nádvorie pred materskou školou. Tu ich čakali milé prekvapenia: stôl plný dobrôt a chvíle napätia. Spolu sledovali ako z rúk riaditeľky materskej školy k oblohe vyletí balón šťastia. Stretnutie bolo viac ako milé: rodičia, deti, starí rodičia i učitelia sa zišli za prajného počasia a dopriali si pred spaním poriadnu dávku čerstvého vzduchu. Potvrdilo sa známe: po každodenných starostiach v práci energiu možno najlepšie doplniť na vychádzke s vitálnymi deťmi.

Tiekli tance Váhu

Folklorný súbor Váh poznáme naživo z veľkonočnej kúpačky. V októbri sa predstavil aj na javisku kultúrneho domu. Tancoval porubské tance, spieval porubské piesne a v muzike účinkovali viacerí Porubania a umelecky ho vedie Porubänka. Na záver si prítomní najstarší občania od srdca zaspievali Zahučali hory, zahučali lesy... Ludovú muziku súboru riadil primáš Matúš Záborský.

Text i foto: -DM-

Zima v zime

Ktorý vrch ponúka takýto výhľad na Lipťov? V odpovedi uveďte meno i nadmorskú výšku. Správne odpovede doručiť na OcÚ do 31. januára 2011. Odmena 3 €.

Váh v Porube

• M. Palášthyová a Váh v Z. Porube 2010

• Vystúpenie VÁHU ocenili prítomní dlhotrvajúcim potleskom

• Tanečnice z Váhu.

• Eudovú muziku vedie Matúš Záborský. V muzike hrajú traja Porubania. Čo nás teší.

*Najkrajšie Vianoce praje
redakcia Porubských novín.*